Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

Δ' ΤΟΜΟΣ ΑΡΙΘΜ 93

Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Χορὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος Τορόντου Καναδᾶ «Ἅγιος Γεώργιος».

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Published Bi-weekly by the Greek Archdiocese Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. AStoria 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada $2.00—Foreign $2.50
Ten Cents a Copy
Vol. IV. No. 93 — October 23, 1938
Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

		'Ονοματεπώνυμον Νυμφευθέντων	Κοινότης	Τελέσας τὸν Γάμον 'Ιερεύς
Αὔγ.	23	Εὐθύμιος Α. Ροῦσσος 'Ελένη Ι. 'Ανδρεαδάκη	Baltimore, Md.	Αἰδ. Δ. Κασσῆς
»	25	Κων̃στ. Δ. Μπούρας Παναγ. Ι. Γιαννακοπούλου	St. Louis, Mo.	Αἰδ. Δημήτριος Βαΐνίκος
»	26	Χαράλαμπος Α. Παπαδημητρίου 'Αλίκη Χ. Κράγγο	Bronx, N. Y.	Αἰδ. Καλλίν. Χατζηλάμπρου
»	26	Βασίλειος Τ. Βαρότσης Μαρίνα Λ. Γαρμπῆ	Panama, C. Z.	Αἰδ. Γ. Μαζαράκης
»	26	Φίλιππος Σ. Πατράγας Μαρία Α. Κράναβιτς	Ambridge, Pa.	Αἰδ. Δ. Νεαμονιτάκης
»	28	Γεώργιος Ν. Σπυράκης Αἰκατερίνη Π. Κοκκότα	New York City	'Αρχ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
»	28	Χρῆστος Π. Δούκας Βασιλικὴ Ν. Βενετσάνου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
»	28	'Εμμανουὴλ Γ. Φανουράκης 'Αγγελικὴ Ξένου	New York City	'Αρχ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
»	28	Κωνστ. Ε. Καντινήρης Μαρία Ε. Κουστουράκη	Cannonsburg, Pa.	Αἰδ. Γ. Στεφανῆς
»	28	Νικ. Δ. Χατζηδημητρίου 'Ασπ. Π. Τριανταφυλλίδου	New York City	'Αρχ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
»	28	Γεώργιος Κ. Καράγιας Δωροθέα Α. Χὼτ	New York City	'Αρχιμ. Χρυσ. Παπαλάμπρου
»	28	Νικόλαος Δ. Δαμάσκος 'Αθηνᾶ Ε. Λογοθέτου	Newport, S. I.	Αἰδ. Π. Κομνηνὸς
»	28	Εὐστράτιος Χ. Μιχαήλαρος Μεσ. Π. Καραδούκα	Stamford, Conn.	Αἰδ. Μιχαὴλ Σοφοκλέους
»	28	Κυριάκος Δ. Κάντζου Μαργαρίτα Σ. Κέντρου	Philadelphia, Pa.	Αἰδ. Χρυσόστ. Μουρκίδης
»	28	Δημήτ. Π. Σκαρτσάρης Εὐφημία Ν. Μαρκοπούλου	Detroit, Mich.	'Αρχιμ. Κ. Γιοβανόπουλος
»	28	Νικόλαος Π. Κακριδώνης 'Αναστασία Κ. Κορθινοῦ	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Δαν. Γκολέμης
»	28	Γεώργιος Χ. Χούπης Φλωρεντία Π. Ματάλα	Binghamton, N. Y.	'Αρχιμ. Σωφρόνιος Καραπαπέρης
»	28	Γεώργιος Μ. Μητρόπουλος Μαρία Δ. Γεώργου	Boston, Mass.	Αἰδ. Ε. Χρυσολωρᾶς
»	28	Σάββας Ρ. Γεωργιάδης Μαρία Ι. Μπενάκη	Pascagoula, Miss.	Αἰδ. Σ. Χατζήνας
»	28	'Ιωάν. Σ. Σπηλιώπουλος Μελπ. Γ. Σπηλιωπούλου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. 'Αβέρκ. Δημακόπουλος
»	28	'Ιωσὴφ Χ. Κάριος 'Ελισάβετ Π. Καράγιαννη	Stamford, Conn.	Αἰδ. Γεώργιος Καλογιάννης
»	28	'Ηλ. Π. Λαλούσης Μαρία Π. Νικολακοπούλου	Worcester, Mass.	Αἰδ. 'Εμμανουὴλ Παπαστεφάνου
»	28	Εὐθύμιος Κ. Καμπέρης Αἰκατερίνη Μ. Κοσμᾶ	Milwaukee, Wis.	'Αρχιμ. Βενιαμὶν Κόλιας
»	28	Εὐάγγελος Γ. Λοΐζος 'Ελένη Γ. 'Ανεστοπούλου	Pittsburgh, Pa.	Αἰδ. Δημήτριος Σακελλαρίδης
Αὔγ.	22	Δημήτρ. Σ. Κυριαζόπουλος Μαργαρίτα Ρ. Δάρχαμ	Chicago, Ill.	Αἰδ. Νικήας Κεσσὲς
»	28	Γεώργιος Κ. Σαρακινὸς Αἰκ. Θ. Κωνσταντινίδου	Tarpon Springs, Fla.	Αἰδ. Θεόφιλος Καραφύλλης
»	31	Νικήτας Μ. Χατζηνικολάου Αἰκ. Ε. Τουλαμντᾶ	New York, N. Y.	'Αρχ. Ε. Τσουρουνάκης
Σεπτ.	1	Γεώργιος Ζ. Κουντούρης Χρηστίνα Π. 'Αγγέλου	Portland, Ore.	'Αρχ. Χριστ. Τσαρούχας
»	1	Νικόλαος Γ. Φωτάκης Εἰρήνη Σ. 'Αγγελέκη	Asbury Park, N. J.	Αἰδ. Φ. Βλαχόπουλος
»	3	'Αντώνιος Β. Νεβέλης Χρυσοῦλα Θ. Σκοντάκη	Burlington, Can.	'Αρχ. Δ. Μαυρίας
»	3	Roland J. Delfavsse Αἰκατ. Θ. Σκουτάκη	Burlington, Can.	'Αρχ. Δ. Μαυρίας
»	4	Πολυζώης Ν. Κουμουτζάκης Πολυξ. Α. Μπονάρου	Pittsburgh, Pa.	Αἰδ. Δημήτριος Σακελλαρίδης
»	4	'Ελευθέριος Χ. Τσιμπούκης Σοφία Ν. Μαμμᾶ	Chicago, Ill.	Αἰδ Μᾶρκος Πετράκης
»	4	Παναγ. Α. Θεοδωρίκος 'Αγγελικὴ Δ. Πουλάκου	Indianapolis, Ind.	'Αρχ. Β. Καραχάλιος
»	4	'Αθανάσιος Θ. Θεόκλης Εὐγενία Δ. Στρατηγοῦ	Boston, Mass.	'Αρχιμ. Π. Παπαβασιλείου
»	4	Παντελεήμων Α. Ζήσης 'Αρσινόη Θ. Κάτση	Manchester, N. H.	Αἰδ. Ε. Τριανταφυλλίδης
»	4	Γεώργ. Κ. Κωνσταντόπουλος Παν. Δ. Σακελλαρίου	Sioux City, Ia.	Αἰδ. Γ. Εὐρώτας
»	4	'Ηλίας Γ. Πολυχρονάκος 'Αγλ. Ι. 'Αντωνοπούλου	Warren, Ohio	Αἰδ. Γεώργιος Σηκᾶς
»	4	Ξενοφῶν Χ. Πανόπουλος Μαρία Π. Γαλανοπούλου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Γ. Ματθάτουλος
»	4	Νικόλαος Γ. Γκολέμης Θεοδώρα Α. Δημητρίου	Los Angeles, Cal.	'Αρχιμ. Γερμ. Παπαναγιώτου
»	4	'Ιωάννης Γ. Μυλωνίδης Μαρία Α. Ζαχαριάδου	Detroit, Mich.,	'Αρχιμ. 'Ιωακ. Δουλγεράκης
»	4	Παναγ. Ι. Πάστρας Μαρ. Θ. 'Αναστασοπούλου	Clinton, Ia.	Αἰδ. Σ. Σπυρόπουλος
»	4	'Ηλίας Γ. Πολυχρονάκος 'Αγλ. Ι. 'Αντωνοπούλου	Chicago, Ill.	Αἰδ. Νικήτας Κεσὲς
»	4	Δημήτριος Π. Χρυσοῦ 'Αγγελικὴ Ι. Τσίτουρα	Portsmouth, N. H.	'Αρχιμ. Ι. Τσουκαλᾶς
»	4	Βασίλειος Π. Μπακάκος Μαρίνα Χ. Καμπάρδη	Excelsior Springs, Mo.	Αἰδ. Ι. Βασιλειάδης
»	4	Δημοσθένης Β. Φωτεινὸς Μαρ. Λ. Χατζηδημητρίου	Astoria, N. Y.	Αἰδ. Μ. Θωμᾶς
»	4	Νικ. Η. Μαρινόπουλος Παναγ. Κ. Τοπιτζῆ	Milwaukee, Wis.	'Αρχιμ. Βενιαμὶν Κόλιος
»	4	Θεόδ. Κ. Ζαφειρόπουλος Δήμ. Ε. Γιαννοπούλου	Chicago, Ill.	Αἰδ. Μᾶρκος Πετράκης
»	4	Παναγ. Δ. Παπασταφίδας Γεωργία Ι. Χαρίτου	Lynn Mass.	'Αρχιμ. Χριστ. 'Αργυρίδης
»	4	Χαράλαμπος Δ. Ψιλόπουλος Εἰρήνη Ι. 'Αλεξίου	Providence, R. I.	Αἰδ. Παναγιώτης Μιχαηλίδης
»	4	Σταῦρος Ι. 'Αλμπάνης Δήμητρα Χ. Μαρίνη	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
»	4	Dominic J. Rosengaluo Καλλ. Α. 'Αθανασοπούλου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. 'Αβέρκ. Δημακόπουλος
»	4	Θεόδωρος Κ. Χλεχλὲς Καλλιόπη Φ. Πασπαλᾶ	St. Louis, Mo.	Αἰδ. Δημήτριος Βαΐνίκος
»	6	Δημήτριος Α. Κεφάλας Δήμ. Ι. Στασινοπούλου	Passaic, N. J.	Αἰδ. Θεόδ. 'Αναγνωστιάδης
»	7	Στυλιανὸς Α. Ψυλᾶς Μαρίνα Μ. Βίκου	Earie, Pa.	'Αρχ. Γ. Σκόλλης
»	9	Νικ. Π. Σωτηρόπουλος Eelen V. Xagstrom	Minneapolis, Minn.	Αἰδ. Ι. Βουρνάκης
»	10	'Ιωάν. Δ. Τριανταφύλλου 'Αγγ. Χ. Γεωργιάδου	Kanton, Mass.	Αἰδ. Κ. Χρυσανθόπουλος
»	10	Daute A. Augustine Τριανταφυλλιὰ Δ. Λουΐζου	New York, N. Y.	'Αρχ. Ε. Τσουρουνάκης
»	10	'Αντώνιος Μ. Πρασίνου 'Ελπινίκη Σ. Δαγκαλάκη	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
»	10	Παναγ. Γ. Λειβαδίτης Χρηστίνα Χ. Τσακίρη	Springfield, Ohio	'Αρχ. Ι. 'Ασλανίδης
»	11	Χρῆστος Γ. Βράχου Εὐδοξία Κ. Καρζῆ	Hammond, Ind.	'Αρχ. Φ. Πορίχης

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Δ'. Ἀριθ. 93. Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1938

ΜΕΡΙΚΑ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Καὶ πάντοτε μὲν ἰδιαιτέρως ὅμως τώρα, κατόπιν τῆς ὁλοὲν ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων ἐν τῇ νεωτέρᾳ κοινωνίᾳ, ἐπιβάλλεται, ἕκαστος ἰδιαιτέρως καὶ ὅλοι ὁμοῦ, ἐὰν θέλωμεν νὰ εἴμεθα ἐντὸς τοῦ ἀληθοῦς προορισμοῦ μας καὶ νὰ μὴ διέλθωμεν ἀσκόπως τὴν ζωήν μας αὐτήν, νὰ ἀπευθύνωμεν, μὲ πᾶσαν δυνατὴν εἰλικρίνειαν, μερικὰ ἐρωτήματα πρὸς τὸν ἑαυτόν μας. Διότι ὁ πραγματικῶς θρησκεύων ἄνθρωπος εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ἐξετάζῃ τακτικῶς τὸν ἑαυτόν του καὶ νὰ βλέπῃ ἐὰν ὄντως βαδίζῃ συμφώνως πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς συνειδήσεώς του, αἱ ὁποῖαι καὶ ἀποτελοῦν τὸν ἐν αὐτῷ Εὐαγγελικὸν Νόμον, ἀδιάψευστον καὶ θετικόν.

Ἔχομεν κατὰ ταῦτα, συμφώνως καὶ πρὸς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεως, μεγίστην ὑποχρέωσιν ὅπως ἐνισχύσωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν πλήρη κατανόησιν τῆς πραγματικῆς ἀποστολῆς των ἐφόσον οὗτοι δὲν ἠδυνήθησαν ἢ δὲν ἠθέλησαν ἀκόμη νὰ ἐκτιμήσουν μόνοι των τὴν μεγάλην ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀποστολήν των. Ἐξηγούμεθα καλλίτερον:

Ὑπάρχουν καὶ ἐν τῇ Χώρᾳ ταύτῃ χιλιάδες ὁμοθρήσκων, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἐγνώρισαν τὴν γλυκύτητα τῶν Ἁγίων Γραφῶν καὶ μετὰ παραπόνου ἴσως ἐπαναλαμβάνουν: «πῶς ἂν δυναίμην, ἐὰν μὴ τὶς ὁδηγήσῃ με;» Ἄλλοι, ἐξαπατοῦντες πάλιν τοὺς ἑαυτούς των, θρησκεύουν κατὰ τύπους «ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι». Ἄλλοι ἀπερροφημένοι εἰς τὴν ὕλην, μοχθοῦντες νὰ «συνάξωσι πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά», οὐδέποτε ἠθέλησαν νὰ γνωρίσουν ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι τέρψεις καὶ ἄλλαι εὐχαριστήσεις, τὰς ὁποίας οὐδεμία ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δύναμις εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀφαιρέσῃ. Οὐδέποτε ἠθέλησαν νὰ γνωρίσουν τὰς ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀπολαύσεις. Καὶ ἐὰν τυχὸν κανεὶς ἐξ αὐτῶν ἀναγνώσῃ τὰς Ἁγίας Γραφὰς δὲν δύναται ἢ δὲν θέλει νὰ τὰς ἐννοήσῃ. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος ἔλεγε: «τοῦτο πάντων αἴτιον τῶν κακῶν, τὸ μὴ εἰδέναι τὰς Γραφάς.»

Τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ παρουσιάσθη παρ' ὅλα ταῦτα πρὸς τὸν Ἀπόστολον Φίλιππον καὶ παρήγγειλεν αὐτὸν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ πλέον ἐρημικὸν μέρος τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν (Πράξεις 8, 26). Ἐκεῖ συνήντησε τὸν ὑπασπιστὴν καὶ θησαυροφύλακα τῆς Βασιλίσσης Κανδάκης ἐπιστρέφοντα ἐξ Ἱεροσολύμων εἰς Ἀβησσυνίαν. Ὁ Ἀπόστολος πλησιάσας καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀναγινώσκοντα τὴν Γραφὴν (τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν), ἠρώτησεν: «ἆρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις;»

Ὅταν ὁ Ἀβησσυνὸς βαθμοῦχος ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἐννόει ταῦτα, ὁ Ἀπόστολος ἤρχισε νὰ τῷ τὰ ἐξηγῇ μεθ' ὑπομονῆς. Ὁ Ἀβησσυνὸς ἀκούσας τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἀποστόλου, ἐζήτησε καὶ ἐβαπτίσθη ὑπ' αὐτοῦ ἀμέσως, γενόμενος μετὰ ταῦτα ὁ θερμότερος κήρυξ τοῦ χριστιανικοῦ Εὐαγγελίου. Δὲν ὑπάρχει ἴσως κλασικώτερον παράδειγμα τοῦ παραδείγματος τούτου. Ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ γεννῶνται, ἀπαραιτήτως καὶ δικαίως, τὰ ἑξῆς λίαν εὔλογα ἐρωτήματα:

Ἡμεῖς πράττομεν τὸ ἴδιον ὅπως ὀφείλομεν ὡρισμένως νὰ πράττωμεν ἐὰν θέλωμεν νὰ εἴμεθα πραγματικῶς φίλοι καὶ ὀπαδοὶ τοῦ Χριστοῦ;

Διδάσκομεν εἰς τοὺς συγγενεῖς μας, εἰς τοὺς φίλους μας, εἰς τοὺς γνωστούς μας, τὴν Εὐαγγελικὴν ἀλήθειαν, γινόμενοι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον «παιδευταὶ ἀφρόνων, διδάσκαλοι νηπίων, ἔχοντες τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας», ἤ, «ἀγρὸν ἀγοράσαντες», ἀφήνομεν τὰ πάντα πρὸς ἐκτέλεσιν εἰς τοὺς κληρικοὺς καὶ τοὺς διδασκάλους;

Συντελοῦμεν εἰς τὸ νὰ ἀναγινώσκηται πάντοτε καὶ νὰ μελετᾶται εὐρύτερον ἡ Ἁγία Γραφή, ἀφοῦ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διαρκῶς μᾶς ἐπιτάσσει τοῦτο;

Προσευχόμεθα νὰ φωτίζῃ ὁ Θεὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας τὴν Ἁγίαν Γραφὴν ὅπως ἐκτελοῦν οὗτοι τὰ ἐν αὐτῇ Θεῖα Παραγγέλματα;

Ἐπιθυμοῦμεν ὅπως οἱ ἄνδρες καὶ γυναῖκες, πεπροικισμένοι μὲ τὸ χάρισμα τοῦ Θείου Λόγου, ἀναδειχθῶσιν ἐν τῇ νεωτέρᾳ Κοινωνίᾳ φορεῖς καὶ «πληροφορηταὶ» τῆς Χριστιανικῆς ἀληθείας;

Εὑρισκόμεθα ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ μὲ τὴν διδασκαλίαν τῶν Θείων Γραφῶν καὶ ἔχομεν συνεχῆ καὶ ἀδιάκοπον ἐπαφὴν μὲ τὸν φωτοδότην Θεὸν καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν;

Αὐτὰ εἶναι βασικά, ἐπείγοντα καὶ πάντοτε ἐπίκαιρα ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα συνεχῶς πρέπει νὰ ἔχῃ

ὑπ' ὄψει πᾶς Χριστιανὸς ἐὰν θέλῃ ὄχι μόνον νὰ λέγηται, ἀλλὰ καὶ νὰ εἶνε ἀληθὴς Χριστιανός. Σήμερον πρὸ παντὸς ὅτε μία μεγάλη ἀναστάτωσις τῶν πάντων ἐπαπειλεῖται, ἀπότοκος τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, ὀφείλομεν ὅλοι μας νὰ θέσωμεν πρὸ ἡμῶν τὰ ὡς ἄνω θεμελιώδη ἐρωτήματα· καὶ δίδοντες ἕκαστος ἰδιαιτέρως τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸν ἑαυτόν του, νὰ σκεφθῶμεν βαθύτερον καὶ θετικώτερον καὶ νὰ θέσωμεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πλησίον μας ὅσας δυνάμεις ἔχομεν διὰ νὰ συντελέσωμεν ὥστε οὗτος νὰ «γινώσκῃ ὅσα ἀναγιγνώσκει».

Ἀγαπᾶν τὸν ἄλλον σημαίνει νὰ θέσωμεν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ὅ,τι ἔχομεν, ὅ,τι εἴμεθα, ὅ,τι γνωρίζομεν διὰ νὰ τῷ φανῶμεν θετικῶς χρήσιμοι. Δὲν ὑπάρχει δὲ μεγαλυτέρα βοήθεια, θετικωτέρα ἐξυπηρέτησις πρὸς τὸν πλησίον ἀπὸ τοῦ νὰ τὸν κάμωμεν νὰ βλέπῃ καὶ αὐτὸς τὰ πάντα μὲ τὸ ἴδιον ἐκεῖνο ὄμμα μὲ τὸ ὁποῖον τὰ ἔβλεπον καὶ οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ζήσαντες βίον λευκὸν καὶ ἅγιον.

Ὅταν ἡ μάχη συνεχίζεται καὶ εὑρίσκεται κανεὶς ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων κατ' ἀνάγκην ὀφείλει νὰ ἐπιμένῃ μέχρι κατισχύσεως τῆς δικαίας ἰδέας του. Καὶ πρόκειται σήμερον περὶ μεγάλης πλέον πνευματικῆς μάχης τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν νὰ φέρωμεν εἰς πέρας αἴσιον. Ὑπάρχουν τόσοι κίνδυνοι, ὑπάρχουν τόσαι ἐπαπειλούμεναι καταστροφαί, ὑπάρχουν τόσαι ἀταξίαι καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν μετὰ φρονήσεως καὶ συνέσεως νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐρωτήματα· καί, ἐκ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἀπαντήσεως, νὰ ἐργασθῶμεν ἀναλόγως ἕκαστος εἰς τὸν κύκλον αὐτοῦ. Διότι ὡρισμένως θὰ ζητηθῶσιν ἐν Ἐκείνῃ τῇ Ἡμέρᾳ εὐθύναι· καὶ ὀφείλομεν νὰ εἴμεθα πανέτοιμοι διὰ νὰ δώσωμεν καλὴν τὴν ἀπολογίαν «τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ».

Εἰς τὸ περικάλυμμα τοῦ Περιοδικοῦ, πλησίον τῆς διευθύνσεώς σας, εἶνε σημειωμένη ἡ ἡμερομηνία καθ' ἣν λήγει ἡ συνδρομή σας. Θερμῶς παρακαλεῖσθε ὅπως φροντίσητε νὰ ἀνανεώσητε τὴν συνδρομήν σας, προτοῦ αὕτη λήξῃ, διότι μετὰ τὴν πάροδον τῆς χρονολογίας αὐτῆς ἡ ἀποστολὴ τοῦ περιοδικοῦ διακόπτεται αὐτομάτως καὶ ἀνεξαιρέτως δι' ὅλους, ὑπὸ τοῦ Τμήματος τῆς Διεκπεραιώσεως.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΕΝΘΗ

Σύμπασα ἡ Ὁμογένεια καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία γοερώτατα ἐθρήνησαν τὸν θάνατον τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου τοῦ Μαδυτίου, ἐπισυμβάντα τὴν 22αν Ὀκτωβρίου 1938 ἐν Ἀθήναις, κατόπιν ὀλιγοημέρου ἀσθενείας.

Καὶ ἡ ἐνταῦθα Ὀρθόδοξος Ὁμογένεια ἐπόνεσε διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ Μεγάλου Θεολόγου, τῆς διεθνῶς ἀνεγνωρισμένης ἀξίας, τοῦ ὄντως διακεκριμένου Ἐπιστήμονος καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ, ἀσχοληθέντος εἰς τὰ Θεολογικὰ Γράμματα καθ' ὅλην τὴν σταδιοδρομίαν του, τοῦ μεγάλου Ἱεράρχου, τοῦ ἀφοσιωθέντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας του, τοῦ λευκοῦ καὶ ἐναρέτου Κληρικοῦ τοῦ ὑπηρετήσαντος μὲ ἐξαιρετικὴν εὐσέβειαν καὶ πίστιν τὰς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας, Ἑλλάδος καθὼς καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀμερικῆς ἐπί τινας μῆνας διὰ τὴν διοργάνωσιν αὐτῆς.

Διδάσκων ἀπὸ τὰς ἕδρας Πανεπιστημίων, διοικῶν, διαφωτίζων, συγγράφων, παρηγορῶν, κηρύσσων ἀφῆκεν ἐποχὴν διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν παρακολουθῶν κάθε ζήτημα.

Διῆλθεν ἡμέρας ἀγωνιώδεις, ἡμέρας δυσκόλους, ἐχειρίσθη πολύπλοκα ζητήματα, πανταχοῦ δὲ ἔδειξε δύναμιν χαρακτῆρος καὶ θάρρος, ἀλλὰ καὶ ἀγάπην χριστιανικήν. Δι' αὐτὸ καὶ ἐτιμᾶτο ἐξαιρετικῶς ἀπὸ ὅλους καὶ ἰδιαίτατα ἀπὸ ὅλας τὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς, ἐπιβαλλόμενος διὰ τῆς πειθοῦς καὶ τῆς μεγάλης αὐτοῦ προσωπικότητος.

Δικαίως ὅθεν μετὰ τοῦ Πανελληνίου, καὶ ὁ ἐνταῦθα Ὁμογενὴς Ὀρθόδοξος κόσμος ἐτέλεσε καὶ τελεῖ ἐπιμνημοσύνους δεήσεις ὑπὲρ τοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος Μεγάλου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ βάθους καρδίας δέεται ὅπως εἶνε ἀγήρως καὶ αἰωνία ἡ μνήμη Αὐτοῦ.

Βασ. Θ. Ζούστη
Είδ. Γραμμ. Α. Ε. Σ.

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1937 - 1938

'Η κατωτέρω ἔκθεσις διὰ τὴν κατὰ τὸ Σχολικὸν Ἔτος 1937—1938 κίνησιν τῶν 'Ορθοδόξων 'Ελληνικῶν Κοινοτικῶν Σχολείων τῆς 'Ιερᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου ἀνεγνώσθη ἐνώπιον τοῦ 'Ανωτάτου 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ κ. Βασιλείου Θ. Ζούστη, κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς 21ης 'Ιουλίου, 1938, καὶ ἐνεκρίθη πρὸς δημοσίευσιν.

Σεβασμιώτατε Ἅγιε Πρόεδρε,
'Εντιμότατοι Κύριοι Σύμβουλοι,

'Επὶ τῇ λήξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1937-38, ἐκθέτων πρὸς 'Υμᾶς τὴν κατ' αὐτὸ γενομένην ἐργασίαν ὑπὸ τοῦ Τμήματος 'Εκπαιδεύσεως, θεωροῦμαι εὐτυχής, διότι καὶ πάλιν μοὶ παρέχεται ἡ εὐκαιρία, ὅπως τύχω τῆς ὑμετέρας εὐμενείας, μὲ τὴν ὁποίαν πάντοτε μὲ περιεβάλετε, καὶ τὴν ὁποίαν καὶ αὖθις ἐπικαλοῦμαι κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν.

Τὰ ἀφορῶντα τὰ ἐν 'Αμερικῇ 'Ελληνικὰ Κοινοτικὰ Σχολεῖα, 'Ημερήσια καὶ 'Απογευματινά, τοὺς Διδασκάλους καὶ τοὺς Μαθητὰς αὐτῶν, ἴσως νὰ θεωρῶνται ὑπό τινων ἀρκετὰ γνωστά, ὥστε ἐν πολλοῖς νὰ μὴ ἔχῃ νὰ εἴπῃ κανεὶς πολλά, ἢ μᾶλλον διάφορα τῶν ὅσων ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν κατὰ τὰ προηγούμενα σχολικὰ ἔτη, καὶ νὰ κινδυνεύῃ νὰ ἐπαναλάβῃ σχεδὸν τὰ ἴδια,, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἐπιχειρήσῃ νὰ χρωματίσῃ αὐτὰ ποικιλοτρόπως.

'Υπ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα θὰ ἠδύνατο νὰ κριθῇ ἡ ἔκθεσις τῶν ζητημάτων τούτων ὑπὸ τῶν ὀλίγων ἢ οὐδόλως παρακολουθησάντων τὴν ἐν 'Αμερικῇ 'Ελληνικὴν 'Εκπαίδευσιν.

Καὶ ὅμως ἐνῷ ἡ διαδοχὴ τῶν ἐνιαυτῶν φαίνεται τόσον ἀνεπαίσθητος καὶ ραγδαίως συνεχής, ὥστε νὰ παραμένῃ ὑπολανθάνουσα ἡ μεταξύ των διαφορά, τὰ σχολικὰ ἔτη ἀπαρτίζουσι σταθμοὺς συγκεκριμένους, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διαφέρωσιν οὐσιωδῶς ἀλλήλων.

'Η διαφορὰ δὲ αὕτη, δηλαδὴ ἡ πρόοδος ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ ἐνθαρρυντικώτερον εἰς τὰ σχολικὰ ἔτη καὶ τὰς σχολικὰς περιόδους, παρατηρεῖται συνεχῶς εἰς τὰ Σχολεῖά μας, τοὺς Διδασκάλους μας καὶ τοὺς Μαθητάς μας, ἀφ' ὅτου κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1931 ἱδρύθη ὁ θεσμὸς τοῦ 'Ανωτάτου 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τῆς Δ' Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου ἐν Νέᾳ 'Υόρκῃ.

Κατὰ τὰ διαρρεύσαντα ἀπὸ τότε ἑπτὰ περίπου ἔτη, ὁ θεσμὸς οὗτος συνετέλεσεν ὥστε νὰ ἀκούηται ἡ 'Ελληνὶς φωνὴ στεντορείως ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος εἰς περισσότερα καὶ διαρκῶς πολλαπλασιαζόμενα 'Ελληνικὰ ἱερὰ τεμένη τῶν Μουσῶν, καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὴν πατρικὴν μέριμναν, ἀκαταπόνητον δρᾶσιν καὶ τὸν ἀνομολογούμενον πατριωτικὸν ζῆλον τοῦ 'Ανωτ. 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Γνωρίζω, ὅτι μὲ τὰς τελευταίας ταύτας γραμμὰς προσκρούω εἰς τὴν μετριφροσύνην τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ 'Ανώτατον 'Εκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, ἀλλὰ θεωρῶ ἐπιβεβλημένην τὴν παράθεσιν αὐτῶν, ἀφοῦ μοὶ ἐπετράπη νὰ ἐξιστορήσω τὰ γεγονότα ὡς ταῦτα εἶναι καὶ ὑφίστανται.

Τὰ μεγάλα ἔργα καὶ αἱ εὐγενεῖς καὶ ἐθνικοθρησκευτικαὶ χειρονομίαι καὶ αἱ ρηξικέλευθοι ἐξορμήσεις εἰς τὸ πεδίον τῆς προόδου καὶ τῆς δράσεως χρειάζονται συντονισμένην καὶ ἐπιμεμελημένην διεύθυνσιν καὶ κατεύθυνσιν. Ἄνευ αὐτῶν δὲν θὰ εἶχε κατακτήσῃ σήμερον ἡ 'Ελληνικὴ 'Εκπαίδευσις ἐν 'Αμερικῇ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν παντὸς φιλογενοῦς καὶ τῶν προθύμων εἰς θυσίας ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς 'Ελλήνων τῆς 'Αμερικῆς.

Χάρις εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ 'Ανωτ. 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐπιμελῶς καὶ μὲ ὑπομονὴν ἐφαρμοσθὲν ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα, ἡ 'Ελληνικὴ 'Εκπαίδευσις ἐτέθη ἐπὶ στερεῶν βάσεων καὶ λειτουργεῖ ὁμοιομόρφως καὶ συστηματικῶς, οἱ λειτουργοὶ αὐτῆς ἀπέκτησαν διδασκαλικὴν συνείδησιν, καὶ ἡ 'Ελληνικὴ γλῶσσα περισσότερον ἢ ἄλλοτε ἀντηχεῖ εἰς πᾶσαν γωνίαν τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς καὶ τοῦ Καναδᾶ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Μεξικανικῆς Δημοκρατίας καὶ εἰς τὰς 'Ελληνικὰς 'Ορθοδόξους Κοινότητας καὶ Παροικίας τῆς Νοτίου 'Αμερικῆς, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι καὶ αἱ τρεῖς τελευταῖαι ὑπάγονται εἰς τὴν 'Αρχιεπισκοπὴν ταύτην καὶ σχολικῶς εἰς τὸ ἡμέτερον 'Ανώτατον 'Εκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

* * *

'Η 'Ελληνικὴ Γλῶσσα δὲν εἶναι πλέον παρημελημμένη. 'Η 'Ελληνικὴ γλῶσσα δὲν εἶναι σήμερον παίγνιον εἰς τὴν διάθεσιν οἱουδήποτε ἀνευθύνου, ἢ προσώπου, μὴ δίδοντος λόγον εἰς κανένα.

Αἴθουσαι 'Εκκλησιῶν, ἰδιαίτερα σχολικὰ κτίρια καὶ αἴθουσαι 'Αμερικανικῶν Δημοσίων Σχολῶν, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὴν φροντίδα Εὐλαβ. 'Ιερατ. Προϊσταμένων, 'Εντιμοτάτων Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ Σχολικῶν 'Επιτροπῶν ἄνω τῶν 250 'Ελληνικῶν Κοινοτήτων καὶ πλείστων Παροικιῶν, στεγάζουσιν ὑπευθύνους Διδασκάλους συνδεομένους διὰ προγραμμάτων καὶ ἄλλων ὑποχρεώσεων μὲ τὸ 'Ανώτατον 'Εκπαιδευτικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς 'Ελληνικῆς γλώσσης καὶ τὴν συστηματικὴν καὶ ἐπὶ παιδαγωγικῶν βάσεων καλλιέργειαν καὶ διάδοσιν τῆς 'Ελληνικῆς 'Εκπαιδεύσεως ἐν 'Αμερικῇ.

'Απὸ τῆς ἀπόψεως δὲ ταύτης εἶναι εὐχάριστον τὸ γεγονός, ὅτι συνεχῶς ἐκτρέφεται καὶ ὀγκοῦται ὁ πόθος τοῦ 'Ιεροῦ Κλήρου, τῶν 'Εντιμοτάτων Κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ Σχολικῶν 'Επιτροπῶν, τοῦ 'Ελληνικοῦ Τύπου, τῶν διαφόρων 'Ελληνο-'Αμερικανικῶν 'Οργανώσεων, τῶν Διδασκάλων καὶ τοῦ ἐν γένει 'Ελληνικοῦ κοινοῦ πρὸς διατήρησιν τῆς γλώσσης τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν λοιπῶν θησαυρισμάτων, ἐν ἐπιγνώσει διατελούντων ὅτι ἡ 'Ελληνικὴ γλῶσσα, ὡς ἄλλος φωτεινὸς ἀστὴρ καὶ θερμὸς ἥλιος, φωτίζει καὶ ἀναπτύσσει τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν καὶ σκέψιν, καὶ ὅτι ἡ 'Ελληνοπρεπὴς μόρφωσις καὶ διδαχὴ παρέχει εἰς τὴν Νέαν Γενεάν μας πολύτιμα πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ ἐφόδια διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι τόσον ἀπαραίτητα εἰς αὐτὴν ἐν τῇ φιλοξένῳ 'Αμερικῇ.

Εἶνε ὅθεν βέβαιον, ὅτι ὁ 'Ελληνισμὸς τῆς 'Αμερικῆς περισσότερον γενναιοδώρως θὰ συνεισφέρῃ εἰς τὸ μέλλον διὰ τὴν 'Ελληνικὴν 'Εκπαίδευσιν, διότι βλέπει ἔργα, βλέπει εὐγενεῖς προσπαθείας, βλέπει μίαν εὐοίωνον ἐξόρμησιν πρὸς τὰ ἔμπρός. Οὐδέποτε δὲ δειλιᾷ, οὐδέποτε ἀνακρούει πρύμναν, ὅταν πείθηται, ὅτι ἔντιμοι ἀρχηγοὶ σοβαρῶς πηδαλιουχοῦσι τὸ ἐθνικοθρησκευτικὸν σκάφος του.

* * *

Αἱ προσπάθειαι τοῦ 'Ανωτάτου 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου δὲν περιωρίσθησαν κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος 1937-1938 εἰς τὴν στέγασιν τῆς 'Ελληνικῆς γλώσσης εἰς μόνα τὰ 'Ελληνικὰ κέντρα. Ζήματα τιμῆς διὰ τὸ 'Ελληνικὸν ὄνο-

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΜΕΓΑ ΣΠΗΛΑΙΟΝ — ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ — ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ

Δὲν ὑπάρχει ἴσως ὡραιότερον ταξείδιον δι' ἕνα εὐσεβῆ καὶ φίλον τῆς φύσεως ἀπὸ τὸ ταξείδιον Διακοπτοῦ — Καλαβρύτων. Ὅσοι εἴχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ πραγματοποιήσουν τὴν περιήγησιν αὐτὴν πρὸς τὰ μαγικὰ ἐκεῖνα μέρη θὰ ἔχουν νὰ λέγουν ἐφ' ὅσον ζοῦν. Ἡ φύσις γύρω, τὰ πελώρια Ἀροάνια καὶ Καλαβρυτινὰ βουνά, ὁ Βορραϊκὸς ποταμός, ὁ ὀδοντωτὸς σιδηρόδρομος, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕν μικρὸν βαγόνιον ἐπιβατῶν καὶ ἀποσκευῶν καὶ τὴν ἀτμάμαξαν, καὶ ἐν γένει τὸ γύρω ἤρεμον περιβάλλον, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ συγκινήσουν ἐξαιρετικῶς τὸν ταξειδιώτην εἰς ὁποιανδήποτε ἐποχὴν καὶ ἂν κάμῃ τὴν ὡραίαν αὐτὴν περιήγησιν προερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν ἢ ἐκ Πατρῶν.

Ἀπὸ τὸ περίφημον παραλιακὸν χωριουδάκι τοῦ Διακοπτοῦ, ποὺ ἔχει ὀλίγα σπίτια, πολλοὺς κήπους καὶ περισσότερα καφενεῖα, ὁ ταξειδιώτης, διὰ τοῦ ὀδοντωτοῦ σιδηροδρόμου, ἀνέρχεται, διὰ μέσου κήπων κατ' ἀρχὰς καὶ δένδρων, πρὸς Βορρᾶν. Ἀπὸ τὸ ἕν μέρος βλέπει ἀποκρήμνους βράχους καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἀκούει τὰ γάργαρα νερὰ τοῦ Βορραϊκοῦ ποταμοῦ. Οἱ βράχοι μακρόθεν φαίνονται ὡσὰν μετέωροι, ἐνῷ τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ χάνονται ἀπὸ τὸ ἕν μέρος κάτωθεν βράχων καὶ δένδρων διὰ νὰ φανοῦν ἀργότερον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὡς φιλοπαίγμονα ψάρια.

Τὸ πρῶτον χωρίον ποὺ θὰ συναντήσῃ κανεὶς ἐπὶ τῶν ἀποκρήμνων Καλαβρυτινῶν βουνῶν, ἔπειτα ἀπὸ μιᾶς περίπου ὥρας ἀξέχαστον ταξείδιον, εἶνε ἡ Ζαχλωροῦ. Καὶ ὁ ταξειδιώτης μόλις φθάσῃ εἰς τὸν σταθμὸν αὐτὸν τῆς Ζαχλωροῦς καταλαμβάνεται ἀπὸ δυνατὸν πόθον νὰ ἀνέλθῃ ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ 40 περίπου λεπτὰ τῆς ὥρας ἀπέχουσαν Ἱστορικὴν Μονὴν τὴν γνωστὴν ὡς «Μονὴν τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου», διὰ νὰ προσκυνήσῃ τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, τὸ ἱερὸν καὶ θεῖον ἐκεῖνο ἔργον τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ ποὺ εὑρίσκεται ἐκεῖ.

Ἡ ἀνάβασις διὰ τοῦ ἑλικοειδοῦς δρομίσκου κατὰ τὰς δροσερὰς ἡμέρας εἶνε εὔκολος, καίτοι τὸ ἔδαφος εἶνε ἀπότομον εἰς κλίσεις, ἀνωφερὲς καὶ γεμᾶτον ἀπὸ πέτρας. Αὐτὴ ὅμως ἡ κάπως κουραστικὴ ἀνάβασις δίδει εἰς τοὺς προσκυνητάς, τοὺς ἐπισκέπτας καὶ τοὺς περιηγητὰς μεγαλυτέραν εὐχαρίστησιν καὶ καθιστᾷ τὸ ταξείδιον ὡραιότερον. Διότι εἶνε γεγονὸς ὅτι διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ κανεὶς κάτι πρέπει νὰ δοκιμάσῃ, φαίνεται, καὶ μερικὰς δυσκολίας.

Συνήθως ἡ ἀνάβασις αὐτὴ γίνεται μὲ ζῶα τὰ ὁποῖα εὑρίσκει κανεὶς ἐκεῖ πάντοτε γύρω ἀπὸ τὸν σταθμόν. Οἱ ἀγωγιάται εἶναι εὐγενικοί, ἀφηγηματικοὶ καὶ ἀκούραστοι, ἀφοῦ κάμνουν τὴν διαδρομὴν αὐτὴν 4-5 φορὰς τὴν ἡμέραν. Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε καὶ ἡ γνωστὴ πλέον ἀγωγιάτις, ἡ Τασία, ἡ ὁποία ἀπὸ 8 ἐτῶν κόρη κάμνει αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, τώρα δὲ εἶνε ὑπανδρευμένη, καί, ἂν καὶ ἔχῃ καὶ 2 μικρὰ παιδιὰ ὅπως μοῦ εἶπον, ἐξακολουθεῖ ἐν τούτοις ἀκόμη τὴν ἐργασίαν αὐτὴν διὰ νὰ ἀνακουφίζῃ τὸν σύζυγόν της, ὁ ὁποῖος εἶνε σιδηροδρομικὸς ἐργάτης.

Ἀπὸ τὸν δρόμον ἀκόμη, προτοῦ τελειώσῃ ἡ πορεία, ἀρχίζει νὰ φαίνεται σχηματιζόμενος ὁ βράχος τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου. Καὶ φαίνεται τεράστιος ἐπάνω εἰς τὸ ὕψωμα τοῦ βουνοῦ· δι' αὐτὸ καὶ ἐγράφη περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶνε «σπήλαιον αὐτογλυφὲς ἔνδον πέτρας ὑψιπτύλου καὶ παμμεγέθους, ἧς τὸ μὲν ὕψος ἔξωθεν ἀναβαίνει ὑπὲρ τὰς ὀγδοήκοντα ὀργυιάς, τὸ δὲ πλάτος μικρόν τι ἐλλείπει τοῦ ἑνὸς μιλίου». Εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ βράχου εἶνε τὰ κελλία τῶν μοναχῶν, πρόχειρα ἤδη μετὰ τὴν μεγάλην φωτιὰν τοῦ 1934, ἡ ὁποία εἶχεν ἀποτεφρώσει τὰ 9)10 σχεδὸν τοῦ ἱστορικοῦ ἐκείνου κτιριακοῦ συγκροτήματος.

Τὸ πρῶτον πρᾶγμα ποὺ θὰ ἰδῇ κανεὶς ἐπισκεπτόμενος τὴν Μονὴν μετὰ τὸ σχετικὸν κέρασμα τοῦ γλυκοῦ, τῆς ρακῆς καὶ τοῦ καφέ, εἶνε βεβαίως ἡ ἁγία εἰκὼν τοῦ Ἱερωτάτου Λουκᾶ, μεγέθους τακτικοῦ, ἡ ὁποία, παρ' ὅλην τὴν πυρκαϊὰν τοῦ 1934, διεφυλάχθη, ὡς ἐκ θαύματος, ἀνέπαφος, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, τὸ Μέγα Σπήλαιον δὲν ἐστερήθη τοῦ πολυτιμοτάτου καὶ ἀνεκτιμήτου ἐκείνου κειμηλίου, τὸ ὁποῖον προσελκύει ἀνέκαθεν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ἰδίως δ' ἐκ Πελοποννήσου, ἑκατοντάδας εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Ἡ περίφημος αὐτὴ εἰκών, τοποθετημένη εἰς τὴν δεξιὰν πλευρὰν πρὸς τὸ μέγα Εἰκονοστάσιον τοῦ Κεντρικοῦ Ναοῦ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, εἶνε σκεπασμένη ἀπὸ διπλᾶ παραθυρόφυλλα:—τὸ ἕν εἶνε μὲ ἁπλῆν ὕαλον καὶ τὸ ἄλλο ἀργυροῦν μὲ διαφόρους παραστάσεις διαφόρων Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Εἰδικὸς Μοναχὸς — Κληρικὸς εἶνε ἐμπεπιστευμένος μὲ τὸ φύλαγμα τῆς πολυτίμου αὐτῆς εἰκόνος. Αὐτὸς κρατεῖ τὰ κλειδία καὶ ἐπιβλέπει εἰς τὴν καλὴν τήρησιν τῶν παραθυροφύλλων της. Καὶ ὅταν ἀνοίξῃ τὰ δύο παραθυρόφυλλα ἀποκαλύπτεται ἡ θαυμαστὴ ἐκείνη εἰκὼν τῆς Παναγίας μὲ τὰ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ της στολίδια, ἀφιερώματα διαφόρων εὐλαβῶν προσώπων. Πρὸ τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς εἰκόνος τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ μένει ἔκπληκτος ὁ ἐπισκέπτης καὶ μὲ ἔκστασιν, ἀτενίζει τὸ κάλλος καὶ τὴν ἁπλότητα τῆς Παναγίας μας, προστατρίας τοῦ ὁμογενοῦς μας λαοῦ.

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Μονῆς αὐτῆς ἐφυλάσσοντο ἱστορικὰ χειρόγραφα τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Κατακουζηνοῦ, διατάγματα τῆς Ἐνετικῆς Ἐξουσίας ἐπὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ φιρμάνια Ὀθωμανῶν Σουλτάνων καὶ Ἀρχιστρατήγων διὰ τῶν ὁποίων ἐκφαίνεται ὁλόκληρος ἡ Ἱστορία, ἡ πίστις καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῶν Μοναχῶν ποὺ ἔζησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων. Ἰδιαιτέραν προξενεῖ ἐντύπωσιν ἡ θαρραλέα ἀπάντησις τῶν Μοναχῶν τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1827 εἰς μίαν ἔγγραφον διαταγὴν τοῦ Ἰβραὴμ Πασᾶ διὰ νὰ παραδοθοῦν. Οἱ Μοναχοὶ ἀπήντησαν μὲ παραδειγματικὴν ἀφοβίαν καὶ τόλμην καὶ ἐξ αὐτοῦ καταδείκνυται ὅτι τὸ Μέγα Σπήλαιον δὲν ἦτο ἁπλῶς Μονὴ Ἱστορική, ἀλλὰ καὶ προμαχὼν πίστεως καὶ ἐθνισμοῦ. Ἰδοὺ μέρος τῆς ἀπαντήσεώς των:

«Ὑψηλότατε Ἀρχηγὲ τῶν Ὀθωμανικῶν ἁρμάτων,

χαῖρε

Ἐλάβομεν τὸ γράμμα σου καὶ εἴδομεν τὸ ὅσα γράφεις· ἠξεύρομεν πῶς εἶσαι εἰς τὸν Κάμπον τῶν Καλαβρύτων καὶ ὅτι ἔχεις ὅλα τὰ μέσα τοῦ πολέμου. Ἡμεῖς διὰ νὰ προσκυ-

---

μα, καθὼς καὶ ἡ εὐγενὴς φιλοδοξία πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς Νέας Γενεᾶς, τόσον τῆς Ἑλληνικῆς, ὅσον καὶ τῆς διεθνοῦς τοιαύτης, ἐπιβάλλουσι τὴν εἰσαγωγὴν τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου καὶ εἰς Ἀμερικανικὰ Γυμνάσια. Διὰ τοῦτο κατέβαλε προσπαθείας, καὶ συνεχίζει αὐτάς, ὅπως εἰσαγάγῃ αὐτὴν εἰς Ἀμερικανικὰ Γυμνάσια τῆς πόλεως Νέας Ὑόρκης.

Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι διὰ μίαν τοιαύτην ἐπιτυχίαν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιστρατευθῶσι καὶ οἱ γονεῖς καὶ οἱ ἴδιοι Ἑλληνόπαιδες μαθηταί, οἵτινες φοιτῶσιν εἰς αὐτά.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

νήσωμεν εἶνε ἀδύνατον... Σὲ συμβουλεύομεν ὅμως νὰ ὑπάγῃς νὰ πολεμήσῃς ἄλλα μέρη...»

Δαμασκηνός, ὁ Ἡγούμενος
καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ παπάδες καὶ ἡγούμενοι».

Οἱ Μοναχοὶ καὶ Πατέρες τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου ἐνῷ ἄλλοτε ἦσαν πολλοί, περὶ τοὺς 400, καὶ κατόπιν περὶ τοὺς 125, σήμερον, μετὰ τὴν μεγάλην φωτιάν, ὁ ἀριθμός των μόλις ἀνέρχεται εἰς 35 καὶ ἡγούμενός των εἶνε ὁ διακεκριμένος Ἀρχιμανδρίτης Γερμανὸς Παναγιωτόπουλος. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουν πολλοὶ ἡλικίας 85-90 ἐτῶν καὶ ἐξ αὐτῶν πολλοὶ ἀριθμοῦν μοναχικὸν βίον 60-65 ἐτῶν. Ἡ Μονὴ εἶνε ἰδιόρρυθμος, δηλ. ἕκαστος μοναχὸς ζῇ εἰς ἰδιαίτερον κελλίον, φροντίζει μόνος του, κατόπιν ἐννοεῖται διανομῆς ὡρισμένων τροφίμων ἐκ μέρους τῆς Μονῆς, διὰ τὴν προπαρασκευὴν τοῦ φαγητοῦ του καὶ ἀσχολεῖται εἰς ἰδιαιτέραν ἀπασχόλησιν τῆς Μονῆς.

Οἱ γεροντότεροι ἐκ τῶν Μοναχῶν αὐτῶν ἔχουν βοηθοὺς τοὺς λεγομένους «δοκίμους», οἱ ὁποῖοι τοὺς ὑπηρετοῦν ἢ ἐργάζονται εἰς τὰ κτήματά των, τὰ ὁποῖα συνολικῶς ἐννοεῖται ἀνήκουν πάλιν εἰς τὴν Μονήν. Οἱ δόκιμοι αὐτοὶ γνωστοὶ ἄλλως καὶ ὡς «καλογηρόπαιδα» τοὺς διαδέχονται ἀργότερον εἰς τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας, εἰς τὸ κελλίον καὶ εἰς τὸ κτῆμα ὅταν ἀποθάνουν. Τοὺς ὀνομάζουν «γέροντας» καὶ ἐκτελοῦν τὰ θελήματά των χωρὶς ἀντιλογίαν καὶ μὲ ὑπακοὴν παραδειγματικήν.

Τὸ νεοκτιζόμενον κτίριον τῆς Μονῆς κτίζεται ἐπὶ τῆς ἰδίας ἀκριβῶς θέσεως ὅπου ἦτο καὶ ἡ παλαιὰ Ἱστορικὴ Μονή, θὰ εἶνε δὲ συντόμως ἕτοιμον καὶ θὰ ἔχῃ ὅλας τὰς νεωτέρας εὐκολίας, ξενῶνα, τηλέφωνον, κεντρικὴν θέρμανσιν, πλήρη ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν, λουτῆρας, βιβλιοθήκην, αἰθούσας κλπ. Σήμερον εἰς θαυμασίαν ὑψηλὴν τοποθεσίαν κεῖται καὶ τὸ τουριστικὸν ξενοδοχεῖον τοῦ Μ. Σπηλαίου, τὸ ὁποῖον παρέχει δωμάτιον καὶ τροφὴν εἰς τοὺς κοσμικοὺς ἐπισκέπτας εἰς τιμὰς σχετικῶς ὑποφερτάς. Οἱ Κληρικοὶ ἐπισκέπτονται φιλοξενοῦνται συνήθως δωρεὰν ἐντὸς τῆς Μονῆς καὶ εὑρίσκουν περιποίησιν ἀδελφικωτάτην.

Ἐκ Ζαχλωροῦς, διὰ τοῦ ἰδίου ὀδοντωτοῦ σιδηροδρόμου, ἀνέρχεται ὁ ταξειδιώτης, μέσον τοῦ χωρίου Κερπινή, πρὸς τὰ Καλάβρυτα, ὅπου καὶ φθάνει κατόπιν μιᾶς περίπου ὥρας εὐχαρίστου ἐκδρομῆς διὰ μέσου τῶν Καλαβρυτινῶν βουνῶν καὶ πλαγίως τοῦ ἰδίου Βορραϊκοῦ ποταμοῦ. Ὥστε τὸ ὅλον ταξείδιον ἀπὸ Διακοπτὸν εἰς Καλάβρυτα εἶνε δύο ὡρῶν διὰ τοῦ σιδηροδρομίσκου ὁ ὁποῖος εἰς μερικὰ μὲν μέρη εἶνε ὀδοντωτός, εἰς μερικὰ δὲ ἄλλα εἶνε κοινὸς σιδηρόδρομος. Ἄλλο μέσον μεταβάσεως δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ νὰ μεταβῇ κανεὶς εἰς Μέγα Σπήλαιον, Καλάβρυτα καὶ Ἁγίαν Λαύραν.

Εἰς τὰ Καλάβρυτα ὑπάρχουν εὐτυχῶς 2—3 καθαρὰ ξενοδοχεῖα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ξενοδοχεῖον «Ὁ Παράδεισος» (!) Τὰ Καλάβρυτα εἶνε ἐνδιαφέρων τόπος, κέντρον πολλῶν παραθεριστῶν, μὲ ἀφθονίαν νεροῦ. Ἀλλ' ὁ ὁμογενὴς ἐπισκέπτης διάζεται συνήθως νὰ ἀνέλθῃ πρὸς τὴν Ἱστορικὴν τοποθεσίαν, «στὴν Ἁγία Λαύρα πρῶτα», 30 περίπου λεπτὰ ἀπέχουσαν πρὸς Δυσμάς, ἐκ Καλαβρύτων δι' ἰδιωτικοῦ ἢ ἀγοραίου αὐτοκινήτου, διότι συγκοινωνίας λεωφορεῖα δὲν λειτουργοῦν ἀκόμη ἀπὸ Καλαβρύτων εἰς Ἁγίαν Λαύραν.

Ὁ ἑλικοειδὴς ἐδῶ δρόμος δὲν εἶνε πετρώδης ὅπως ὁ πρὸς τὸ Μέγα Σπήλαιον ἀλλ' εἶνε περιποιημένος καὶ καθαρός, βατὸς δι' αὐτοκινήτων, δι' ἁμαξῶν, ἀλλὰ κατάλληλος καὶ διὰ πεζοπορείαν εὐχάριστον. Ἡ θέα μακρόθεν τῆς Ἱστορικῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Λαύρας εἶνε ἐξαισία· τὸ ὅλον κτίριον φαίνεται ὡς μία πελωρία διώροφος διαμονή, ὡς ἕν θερινὸν Βυζαντινὸν ἀνάκτορον μὲ μπαλκόνια καὶ δωμάτια πολλά. Δι' αὐτὸ καὶ παραμένουν ἐν αὐτῷ κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας καὶ πολλοὶ ἀνώτεροι Κληρικοὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ Πατριάρχαι χάριν ἀναψυχῆς.

Τὸ πρῶτον- πρῶτον ὅμως κτίριον τὸ ὁποῖον θὰ ἰδῇ ὁ ἐπισκέπτης πλησιάζων εἰς τὸ κτιριακὸν συγκρότημα τῆς Ἁγίας Λαύρας εἶνε ὁ Ναΐσκος τῆς Θεοτόκου, ὅπου ἐλειτούργησεν ὁ Μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην 25ην Μαρτίου, ὀλίγας ὥρας προτοῦ δοθῇ τὸ σύνθημα τῆς Ἐθνεγερσίας τοῦ 1821. Ὁ Ναὸς αὐτὸς παλαιός, εἶχεν ἀνακαινισθῇ πρὸ ἐτῶν χορηγίᾳ τῆς εὐσεβοῦς Βασιλίσσης Ὄλγας, ὅπως σημειοῦται εἰς τὴν εἴσοδον αὐτοῦ. Εἰς ὀλίγα βήματα ἀπὸ τοῦ Ναοῦ τούτου εὑρίσκεται ἡ μεγάλη καὶ περίφημος πλάτανος 500 περίπου ἐτῶν, κάτω ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς ἔδωκεν εἰς τοὺς πρώτους ἀγωνιστὰς τοῦ 21 τὴν σημαίαν καὶ ὥρκισεν αὐτοὺς ὅτι θὰμείνουν πιστοὶ μέχρι τέλους εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἐκεῖ πλησίον εἶνε καὶ μαρμαρίνη κρήνη.

Εἰς ἀπόστασιν 900 περίπου ποδῶν κεῖται ἐν καλῇ σχετικῶς καταστάσει τὸ ναΐδριον ἐκ τῆς πρώτης-πρώτης Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Λαύρας τῆς στηθείσης ἐκεῖ εἰς τοὺς πρόποδας ἑνὸς ἀποτόμου βράχου πρὸ μιᾶς χαράδρας καὶ καείσης ἀργότερον. Τὰ τοῦ ναΐδριου τούτου (τοῦ Καθολικοῦ δηλαδὴ) ἐπιβλέπει ὁ εὐσεβὴς καὶ λόγιος Μοναχὸς Χαρίτων. Τὸ κτίριον τοῦτο εἶνε τὸ σήμερον λεγόμενον «Παλαιομοναστήριον».

Ὄχι μακρὰν τῆς Ἁγίας Λαύρας, κατόπιν πεζοπορίας 20 περίπου λεπτῶν διὰ μέσου φυτευμένου δρόμου, ἔχει ἐγερθῇ ἐπὶ μικροῦ ὑψώματος 800 περίπου ποδῶν τὸ λεγόμενον Ἡρῶον, ἔργον θαυμασίας τέχνης, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἀπὸ παντοῦ καίτοι τὰ γύρω δὲν εἶναι κατωκημένα ὅπως παρετήρησα. Τὸ μαρμάρινον αὐτὸ ἔργον, τεθὲν ἐκεῖ εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν πεσόντων ἡρώων τοῦ 1821—28, εἶνε ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς διότι εἶνε προϊὸν ἀπαραμίλλου τέχνης προερχομένης ἀπὸ ὁμογενῆ καλλιτέχνην. Κάθε δ' ἐπισκέπτης τῆς Ἁγίας Λαύρας εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν τοποθεσίαν αὐτὴν ἡ ὁποία δεσπόζει ὅλης τῆς γύρω ὡραιοφυτευμένης περιφερείας τῆς γνωστῆς ὡς «περιφέρεια Καλαβρύτων—Βισοκᾶς».

Εἰς τὴν μικρὰν πλατεῖαν τῆς Ἁγίας Λαύρας εὑρίσκεται ἡ πλάτανος καὶ μετ' αὐτήν, διὰ παλαιᾶς στερεᾶς θύρας, εἰσέρχεται κανεὶς εἰς τὴν σημερινὴν Μονήν, ἔχουσαν σχῆμα τετραγώνου καὶ ἐντὸς τοῦ τετραγώνου Ἱερὸν Ναὸν μεταγενεστέρας κατασκευῆς. Εἰς τὴν Δυτικὴν πλευρὰν τοῦ τετραγώνου εὑρίσκεται τὸ σκευοφυλάκιον καὶ ἡ βιβλιοθήκη ὅπου φυλάσσονται πολύτιμα κειμήλια, ἱερὰ σκεύη, ἄμφια καὶ βιβλία καὶ ἰδιαίτατα, τὸ ἐν πρωτοτύπῳ περίφημον Ἱστορικὸν Λάβαρον τοῦ 1821 ἐν θαυμασίᾳ καταστάσει. Ἐπίσης φυλάσσονται ἀδαμαντοποίκιλτον Ἱερὸν Εὐαγγέλιον κεκοσμημένον μὲ πολλοὺς ἀδάμαντας καὶ μὲ λεπτοτάτην τέχνην ἁγιογραφίας, δῶρον τῆς Βασιλίσσης Αἰκατερίνης τῆς Ρωσσίας, ὁ δεσποτικὸς Σάκκος καὶ ἡ ράβδος τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν καὶ ἄλλα. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔστρεψε μεγάλως τὴν προσοχήν της πρὸς τὴν Μονὴν αὐτήν· ἐθεώρησεν αὐτὴν ὡς τουριστικὸν κέντρον καὶ διέταξε νὰ προετοιμασθῇ τακτικὸν μικρὸν Μουσεῖον ἐν τῷ κτιρίῳ τῆς Μονῆς διὰ νὰ περιλάβῃ εἰδικῶς ὅλα τὰ κειμήλια τὰ ὁποῖα φυλάσσονται ἐκεῖ καίτοι θὰ ἦτο πρακτικώτερον καὶ σύμφωνον πρὸς τὸν προορισμὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς νὰ ἐκτίζετο τοῦτο εἰς μικράν τινα ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς κεντρικῆς Μονῆς διὰ νὰ μὴ διακόπτηται ἡ ἡσυχία τῆς Μονῆς ἐκ τῆς διαρκοῦς προσελεύσεως τῶν ἐπισκεπτῶν εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦτο.

(Συνέχεια εἰς τὴν 13ηνΣελίδα)

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΗΔΕΜΟΝΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

ΜΕΡΙΚΟΙ γονεῖς καὶ κηδεμόνες μαθητῶν ὀφείλουν, καὶ πάντοτε μὲν ἰδιαιτέρως ὅμως κατὰ τὰς ἐνάρξεις τῶν σχολικῶν ἐτῶν, νὰ ἐνισχύουν τὰ τέκνα των εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ εἴδους τῶν σπουδῶν των. Διότι δὲν πρέπει νὰ προετοιμάζουν μίαν πραγματικὴν δυστυχίαν εἰς τὰ τέκνα των ὅταν τοῖς δίδουν τοιαύτην κατεύθυνσιν ὥστε νὰ φαντάζωνται ἐκεῖνα ὅτι εἶναι γεννημένα διὰ νὰ ἀνέλθουν εἰς τὰ ὑψηλότερα ἐπιστημονικὰ ἐπίπεδα· ἐνῷ ἡ πραγματικότης εἶνε ὅτι δὲν παρουσιάζουν ταῦτα καμμίαν ἐξαιρετικὴν ἰδιοφυίαν ὥστε νὰ ἀναδειχθοῦν εἰς μεγάλους «ἐπιστήμονας» Ἐὰν ἀκολουθήσουν ἓν ἁπλοῦν ἐπάγγελμα, μίαν τέχνην, ἐὰν βαδίσουν εἰς τὰ ἴχνη καὶ τὴν καλοστρωμένην ἐργασίαν τοῦ πατρός των, θὰ εἶνε ἴσως ὡραιότερον παρὰ νὰ γίνουν ἄνεργοι ἐπιστήμονες καὶ ὑπάλληλοι εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Κοινωνία εἶνε φυσικῶς ἀδύνατον, παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας, νὰ δώσῃ ἐργασίαν κατάλληλον, ὅπως αὐτοὶ τὴν θέλουν. Εἶνε πλέον γεγονὸς ὅτι πολλοὶ νέοι ἐνῷ θὰ ἠμποροῦσαν, παραμένοντες εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ πατρός των, νὰ εἶναι στοιχεῖα πολύτιμα, ἐν τούτοις ἐλθόντες εἰς τὰς μεγάλας πόλεις διὰ νὰ γίνουν δῆθεν ἐπιστήμονες καὶ ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίαι, μετεβλήθησαν, κατὰ μεγάλην πλειοψηφίαν, εἰς στοιχεῖα παρασιτικά, χωρὶς νὰ ἠμποροῦν κατόπιν νὰ εὕρουν οἱανδήποτε ἀπασχόλησιν. Εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνεται προσεκτικὴ ἐπιλογὴ τῶν πραγματικῶς καταλλήλων νὰ γίνουν ἐπιστήμονες διὰ νὰ μὴ ὑποφέρουν ἀργότερον καὶ γονεῖς καὶ τέκνα.

— ✣ —

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΔΕΝ εὑρίσκομεν πολὺ νόημα εἰς τὴν συζήτησιν ἡ ὁποία γίνεται ἀπό τινος εἰς τὸν Ἀγγλόφωνον Ἐκκλησιαστικὸν Τύπον ἐὰν καὶ κατὰ πόσον εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποφασισθῇ διὰ νόμου κρατικοῦ ἵνα ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς ἰατροὺς νὰ προκαλοῦν ἐκτρώσεις ἐλευθέρως ὅπου κληθοῦν. Ὑπάρχουν μερικὰ πράγματα ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ ἡ συζήτησις ἀκόμη ἡ ἀκαδημαϊκὴ ἀνοίγει τὴν θύραν εἰς πολλοὺς κινδύνους καὶ πλείστας καταχρήσεις. Ἓν ἀπὸ αὐτὰ τὰ ζητήματα εἶνε ἀσφαλῶς καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο. Παρόμοια ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ προτείνωνται καὶ μάλιστα ἀπὸ ἀνθρώπους ἀποστολὴν ἔχοντας τὴν ὑγείαν τῆς ἀνθρωπότητος, συνολικῶς. Μία τοιαύτη ἀπόφασις θὰ ἐξηυτέλιζε τελείως τὸν ἄνθρωπον, θὰ καθίστα αὐτὸν ὑπεύθυνον ἐνώπιον τῆς Θ. Προνοίας καὶ θὰ ἐπεσώρευεν ἐπὶ τῆς Κοινωνίας πολλὰ κακά, ὅπως εἶνε εὔκολον νὰ ἀντιληφθῶμεν. Θὰ εἶνε καλὸν ἐπομένως νὰ μὴ γίνωνται τοιαῦται ἄσκοποι συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι, ποτὲ δὲν φέρουν καλὸν ἀποτέλεσμα. Ἂς στρέφωμεν ἀλλοῦ τὸν νοῦν μας ἀφήνοντες μερικὰ πράγματα ὅπως εἶνε διότι ἐτέθησαν πολὺ καλῶς Ἂς μὴ ἐπηρεαζώμεθα ἀπὸ ὀθνείας παρακελεύσεις, καὶ μάλιστα παρακελεύσεις αἱ ὁποῖαι μόνον κακὸν δύνανται νὰ ἐπιφέρουν.

— ✣ —

ΕΝΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΝΕΑΝΙΔΩΝ

ΕΝΑΣ συνεχὴς σφοδρὸς ἀγών, μία δυνατὴ ἐκστρατεία διεξάγεται ἀπό τινος εἰς τὴν μεγάλην καὶ προοδευτικὴν περιφέρειαν τοῦ Μπρίσμπεν τῆς Αὐστραλίας. Καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς εὑρίσκεται ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ντιούρην, τῆς Βορειοανατολικῆς Αὐστραλίας. Ἔχει κηρύξει οὗτος τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ καπνίσματος προσπαθῶν διὰ συστηματικῆς ἀρθρογραφίας νὰ διαφωτίσῃ τὸν λαὸν καταλλήλως ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ. Ἰδιαιτέρως ὁ Αὐστραλὸς οὗτος Ἐπίσκοπος ἔστρεψε τὴν προσοχήν του κατὰ τοῦ καπνίσματος τῶν νεανίδων, 7500 δὲ ἐξ αὐτῶν, ἡλικίας μεταξὺ 18 καὶ 25 ἐτῶν, ὡρκίσθησαν νὰ μὴ καπνίσουν οὔτε ἅπαξ μέχρις ὅτου φθάσουν εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν. Ὑποτίθεται ὅτι αἱ γυναῖκες δυσκόλως φθάνουν εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν καὶ ἐπομένως ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ μὴ καπνίσουν ποτὲ αἱ νεάνιδες τῆς περιοχῆς Μπρίσμπεν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ συνήθεια τοῦ καπνίσματος δὲν εἶνε εὐχάριστος. Διότι τὸ κάπνισμα δὲν σταματᾷ μόνον εἰς τὸ κάπνισμα· παρασύρει τὰς Κυρίας εἰς τὴν χρῆσιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ εἰς συναναστροφὰς δυσαρέστους καὶ εἰς ἀνδρικοὺς τρόπους, οἱ ὁποῖοι καταστρέφουν τὸ θέλγητρον καὶ τὴν ὡραιότητα τῆς γυναικός, ἐπιφέρει δέ, εἰς τινας περιπτώσεις, καὶ ἀσθενείας, ὅπως ἔχει ἀποδειχθῇ μὲ στατιστικὰς ἀδιαψεύστους.

— ✣ —

ΑΠΟ ΤΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΑΣ

ΑΞΙΖΕΙ νὰ τονισθῇ ἰδιαιτέρως ὁ εἰρηνικὸς καὶ εὔσχημος τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον οἱ ὁμογενεῖς διεξήγαγον καὶ ἐφέτος κατὰ τὸ θέρος τοῦτο τὰς ἐκδρομὰς τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Ὀργανώσεών των εἰς τὰ προάστεια τῶν πόλεών των. Συνήθως, αὐτοῦ τοῦ εἴδους αἱ συγκεντρώσεις ἄφηνον κατὰ τὸ παρελθόν, ἀρκετὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα δὲν ἦσαν εὐνοϊκά. Ἐφέτος ἐν τούτοις ὅλα τὰ πίκνικς ὠργανώθησαν μὲ πολλὴν προσοχήν Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦμεν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, νὰ ἀναφέρωμεν εἶνε τοῦτο, ὅτι: αἱ Κοινότητές μας καὶ οἱ Σύλλογοί μας θὰ ἠδύναντο νὰ ἀντικαταστήσουν τὸ ἐξ ἐκδρομῶν προϊὸν δι' ἄλλου τρόπου μᾶλλον πρακτικωτέρου καὶ μᾶλλον συμφώνου πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐάν, ἄλλως τε, ὑπελογισθῇ τὸ οἰκονομικὸν ὠφέλημα ἔναντι τῶν ἡμεραργιῶν τῶν κοινοτικῶν παραγόντων οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους ἀπασχολοῦνται καὶ τρέχουν διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ὀργάνωσιν ἑνὸς τοιούτου πίκνικ, θὰ καταφανῇ πασιφανέστατα ὅτι δὲν ἰσοφαρίζει τοῦτο μὲ τὴν ἀπώλειαν τόσου πολλοῦ χρόνου τὸν ὁποῖον συνήθως διαθέτουν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐπίτροποι καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν Κοινοτήτων. Θὰ εἶνε λοιπὸν καιρὸς πλέον νὰ σκεφθῶμεν πρακτικώτερον διὰ νὰ μὴ καταδαπανῶνται εἰς τὸ μέλλον πολλαὶ δυνάμεις δι' ἀσήμαντα ἀποτελέσματα ὑλικά.

Ἀρχιμ. Γερμ. Πολυζωΐδου

Ο ΑΜΒΩΝ

(Τὸ κήρυγμα τῆς 20ῆς Νοεμβρίου)

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ

Ὁ ἄφρων τῆς Γραφῆς καὶ οἱ σημερινοὶ ἄφρονες. — Ἀετὸς καὶ πτῶμα. — Ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος καὶ ἡ ὕλη. — Ἀνεμομαζώματα. — Πρέπει νὰ παιδευώμεθα διὰ νὰ ἀφήσωμεν πολλὰ εἰς τοὺς ἐπιγόνους μας; — Ἡ λύπη τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος. — Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. — Ἡ παραβολὴ τοῦ Δείπνου. — Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ ὠκεανῷ. — Τὸ τέλος τῶν ἀφρόνων.

«Ἃ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται;» (Λουκᾶς 12. 20)

Εἶνε ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐνδιαφέρον τὸ εὐαγγελικὸν αὐτὸ ἀνάγνωσμα τὸ ὁποῖον καυτηριάζει τὴν ἐγκληματικὴν ἀδιαφορίαν εἰς τὰ ζητήματα τῆς ζωῆς καὶ τὴν προσήλωσιν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ ὑλικὰ ἀγαθά. Μὲ ὀλίγα, ἀλλὰ πολὺ ἁπλᾶ λόγια περιγράφει τὴν ζωὴν τὴν ὁποίαν περνᾷ ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος, εἴτε πλούσιος εἶνε εἴτε πτωχός. Διότι δὲν εἶναι μόνον οἱ εὔποροι, ἀλλὰ εἶνε καὶ οἱ πτωχοὶ ποὺ εἶνε προσκεκολλημένοι εἰς τὰ γήϊνα ἀγαθά. Τόσον ἐκεῖνοι ὅσον καὶ αὐτοί, δεικνύουν ἐγκληματικὴν ἀδιαφορίαν εἰς τὸ μέγα ζήτημα, εἰς τὸ ζήτημα τοῦ προορισμοῦ των.

Ἐν τῷ μέσῳ ὅμως τῆς τρομερᾶς ἀμελείας ἐπέρχεται ὁ ψυχικὸς θάνατος καὶ ἡ καταστροφή. Ὅλοι, σήμερον ἰδίως, παραμελοῦν τὸ κυριώτερον ζήτημα, τὸ ζήτημα τῆς σωτηρίας των. Διαρκῶς ἀναβάλλουν καὶ φθάνουν σιγὰ-σιγὰ εἰς μίαν κατάστασιν λυπηράν, ὁπότε εἶνε πλέον πολὺ ἀργά· καὶ παθαίνουν ἐκεῖνο ποὺ ἔπαθε καὶ ὁ ἄφρων τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς. Τὸ θέμα αὐτὸ τῆς ἐγκληματικῆς ἀδιαφορίας εἰς τὰ ζητήματα τοῦ προορισμοῦ μας, θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ εἰς τὰς ἑφεξῆς γραμμάς.

ΠΤΩΜΑ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ

Προσκεκολλημένος ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος, τόσον ὁ πλούσιος ὅσον καὶ ὁ πτωχός, εἰς τὴν ἀπόκτησιν περισσοτέρων πραγμάτων, νομίζει ὅτι ἡ ζωὴ αὐτὴ θὰ ἐξακολουθήσῃ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ὅτι θὰ εἶνε αἰωνία καὶ ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐπέλθῃ ὁ θάνατος. Νομίζει ὅτι θὰ ζήσῃ τοὐλάχιστον χίλια χρόνια. Ποτὲ δὲν βάζει εἰς τὸν νοῦν του τὸν θάνατον. Κάθε ἄλλο.

Ἐπάνω εἰς ὄγκον πάγου ἓν πτῶμα ἐφέρετο κάποτε ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Νιαγάρα. Ἀετός, ἐπικαθήσας ἐπὶ τοῦ πτώματος, ἀρχίζει νὰ τρώγῃ ἥσυχα τὴν λείαν του. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅπως σιγὰ-σιγά, πάγος, πτῶμα καὶ ἀετὸς ἐφέροντο ἀπὸ τὸ ὁρμητικὸν ρεῦμα πρὸς τὰ κάτω. Ὁ ἀετὸς ἐνόμιζεν ὅτι ὅ,τι ὥραν ἤθελεν ἠμποροῦσε ν' ἀνοίξῃ τὰ πτερά του καὶ ν' ἀπομακρυνθῇ, ὅπως ἄλλως τε εἶχε κάμει πλειστάκις ἄλλοτε. Τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε φανῇ. Ἁπλώνει τότε τὰ πτερά του ὁ ἀετός, ἀλλὰ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κινηθῇ. Οἱ ὄνυχές του εἶχον περιτυλιχθῇ εἰς τὰς σάρκας τοῦ πτώματος. Προσπαθεῖ, κοπιάζει, ἀγωνίζεται, μὲ ὅλην τὴν δύναμίν του, ἀλλ' εἰς μάτην! Καὶ εἰς ὀλίγα λεπτὰ πάγος, πτῶμα καὶ ἀετὸς παρασύρονται εἰς τὴν ἄβυσσον.

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΥΛΗ

Τὸ ὡς ἄνω παράδειγμα ἠμπορεῖ πολὺ καλὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν σημερινὴν ἐποχήν. Καὶ τί δὲν κάμνει σήμερον ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ μαζεύσῃ «πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά!» Ὑποφέρει τὰ πάντα, χάνει κάθε εὐχαρίστησιν τῆς ζωῆς αὐτῆς, προσηλώνεται εἰς τὰ ἐγκόμια, πνίγεται ἀπὸ φροντίδας, ἐργάζεται νυχθημερόν, ἀποκτηνοῦται, χάνει κάθε ἡσυχίαν του. Διατί; Μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μαζεύσῃ πολλὰ πράγματα καὶ διὰ νὰ πέσῃ αὐτὸς μὲ τὰ ἀγαθά του εἰς τὴν ἄβυσσον, ὅπως συνέβη μὲ τὸν ἀετὸν καὶ τὸ πτῶμα. Ἡ πεῖρα ὅμως δεικνύει ὅτι ὅσοι ἐμάζευσαν πολλὰ πράγματα ποτὲ δὲν τὰ ἐχάρησαν αὐτοί. Γεννᾶται τώρα τὸ ἐρώτημα: τὰ ἐχάρηκαν τοὐλάχιστον, τὰ ἐχρησιμοποίησαν ὅπως ἔπρεπεν, οἱ κληρονόμοι των; Καὶ εἰς αὐτὸ ἡ πεῖρα διδάσκει ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ ἐκληρονόμησαν ἑτοίμους περιουσίας τὰς ἐσπατάλησαν ἀπερίσκεπτα καὶ πολὺ γρήγορα. Τὰ ἐξώδευσαν εἰς πράγματα περιττὰ καὶ πολλάκις τὰ ἐχρησιμοποίησαν διὰ νὰ καταστρέψουν τὸν ἑαυτόν των μὲ τὸν χειρότερον τρόπον.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ . . . ΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Εἰς τοὺς ἑκατὸν ἴσως οἱ δύο, οἱ τρεῖς νὰ ἐχρησιμοποίησαν καλῶς τὰς περιουσίας ποὺ τοὺς ἀφῆκαν οἱ γονεῖς των. Οἱ ἄλλοι τὰς κατεσπατάλησαν. Δι' αὐτὸ δὲν ἀξίζει νὰ γίνεται ὁ ἄνθρωπος δοῦλος τῶν γηΐνων, καταστρέφων καὶ τὸν ἑαυτόν του καὶ τοὺς ἐπιγόνους του. Εἶνε πολλαπλοῦν τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον κατεργάζεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ποὺ διαρκῶς ἐρωτᾷ: «τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ νὰ συνάξω τοὺς καρπούς μου»;

Τὸ πρῶτον εἶνε ὅτι οὐδέποτε γνωρίζει τὴν ὡραιότητα τῆς ζωῆς αὐτῆς, διότι αἱ χορδαὶ τῆς ψυχῆς του κατήντησαν χαλαραί, ἡ θέλησίς του ἐδέθη μὲ ἁλύσους σιδηρᾶς, ὁ νοῦς του ἐθολώθη καὶ ἡ καρδία του ἐσκληρύνθη εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. Εἶνε φεῦ, δυστυχὴς καὶ κακοδαίμων. Τὸ δεύτερον κακὸν εἶνε ὅτι καθιστᾷ δυστυχεῖς καὶ ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους κληροδοτεῖ τὰ πλούτη του. Τὰ τέκνα του — διότι αὐτὰ συνήθως εἶνε οἱ κληρονόμοι — σκορπίζουν ἀλύπητα τὴν περιουσίαν του τὴν ὁποίαν ἐκεῖνος μὲ τόσον κόπον καὶ ἀγωνίαν, μὲ τόσην στενοχωρίαν, καὶ ποιὸς ξεύρει, μὲ ποῖα μέσα ἀπέκτησεν.

ΕΙΝΕ ΔΙΚΑΙΟΝ ΝΑ ΒΑΣΑΝΙΖΩΜΕΘΑ ΔΙΑ ΝΑ ΑΦΗΣΩΜΕΝ ΠΟΛΛΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΓΟΝΟΥΣ;

Ὁ σοφὸς Σολομὼν ἂν καὶ εἶχεν ἀποκτήσει πολλὰ ἀγαθά, λέγεται ἐν τούτοις ὅτι δὲν ἐφαίνετο εὐχαριστημένος· διότι ἐσκέπτετο ὅτι ὑπῆρχε φόβος νὰ ὑποστῇ μεγάλην ψυχικὴν ζημίαν λόγῳ τῶν συνεχῶν φροντίδων ποὺ θὰ ἠμποροῦσαν νὰ τοῦ ἀποσπάσουν τὴν ψυχήν του ἐκ τῶν κυριωτέρων της καθηκόντων. Ἐξ ἄλλου ἔβλεπεν ὅτι ἦτο πολὺ περίεργον καὶ ὅλως ἄδικον πρᾶγμα νὰ ἀγωνισθῇ αὐτὸς διὰ νὰ καταστήσῃ πλουσίους τοὺς διαδόχους του οἱ ὁποῖοι καὶ νὰ κατασπαταλοῦν κατόπιν εὐκόλως ὅσα αὐτὸς μὲ τόσον κόπον καὶ μὲ τόσην δυσκολίαν ἀπέκτησεν.

Προσέξατε μὲ πόσην δεξιοτεχνίαν ἀναγράφεται ἡ σχετικὴ σκέψις του:—«Ἐμίσησα ἐγὼ σύμπαντα μόχθον μου ὃν ἐγὼ κοπιῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ἀφίω αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ

γινομένῳ μετ' ἐμέ· καὶ τίς οἶδες εἰ σοφὸς ἔσται ἢ ἄφρων». (Ἐκκλησιαστὴς 2, 18).

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΙΝΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ

Εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην, βλέπομεν ὅτι ὁ Χριστὸς ρητῶς συνέστησεν: «ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ». Ἀσφαλῶς δὲ δι' αὐτοῦ δὲν ἤθελε νὰ διδάξῃ τίποτε ἄλλο παρὰ ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα πολὺ ἁπλοῖ καὶ ὀλιγαρκεῖς καὶ νὰ μὴ βασανιζώμεθα νυχθημερὸν διὰ νὰ φθάσωμεν μέχρις ἐκείνου τοῦ σημείου ὥστε νὰ εἴπωμεν μετὰ τοῦ ἄφρονος τῆς Γραφῆς: — «ψυχὴ ἔχεις πολλὰ ἀγαθά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.» Διότι ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ποὺ θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ σκεφθῶμεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, θὰ ἔχῃ ἐπέλθῃ καὶ δι' ἡμᾶς ὁ ψυχικὸς θάνατος καὶ ἀπὸ τότε ἐχάσαμεν τὸ πᾶν.

ΑΛΛΗ ΠΑΡΑΒΟΛΗ

Εἶνε ἐπιγραμματικωτάτη ὡσαύτως ἡ εἰκὼν ποὺ δίδει ἡ Ἁγία Γραφὴ καὶ διὰ τῆς γνωστῆς Παραβολῆς τοῦ Δείπνου. (Λουκᾶς 14, 16) Συμβολίζει τὸν Θεὸν προσκαλοῦντα ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν εὐσέβειαν. Καὶ εὑρίσκει ἄλλους μὲν νὰ καταγίνωνται ἡμέραν καὶ νύκτα διὰ ν' ἀποκτήσουν περισσότερα πράγματα, ἄλλους δὲ νὰ εἶνε ἀπερροφημένοι εἰς τὰς ἡδονάς, ἐξ οὗ καὶ ὅλοι δικαιότατα καταδικάζονται.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

Ἀλλ' ἡμεῖς τί κάμνωμεν; Τί κάμνομεν; Θέλει καὶ ἐρώτημα; Ἔχομεν παραμελήσει τελείως τὸ ζήτημα τῆς προπαρασκευῆς μας. Μᾶς ἔχει καταλάβει ἡ μανία τοῦ νὰ ἀποκτήσωμεν περισσότερα ἔπιπλα, περισσότερα χρήματα, περισσότερα πράγματα. Ὁμοιάζομεν ἐκεῖνον πού, ὀλισθήσας εἰς τὸ μέσον τοῦ ὠκεανοῦ ἐν μέσῳ λυσσώσης τρικυμίας, ἀποφεύγει ν' ἁπλώσῃ τὸ χέρι του διὰ νὰ πιάσῃ τὸ σχοινίον, τὸ ὁποῖον ρίπτεται πρὸς αὐτόν, διὰ νὰ σωθῇ. Τὸ ἴδιον κάμνομεν καὶ ἡμεῖς.

Μόνοι μας θέλομεν νὰ καταστραφῶμεν. Καὶ καταστρεφόμεθα. Δὲν ἀκούομεν τίποτε. Παραμελοῦμεν κάθε καλὴν εὐκαιρίαν ποὺ μᾶς προσφέρεται διαρκῶς. Κλείομεν ἐρμητικώτατα τὰ αὐτιά μας διὰ νὰ μὴ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν φωνὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου Του, ποὺ συνεχῶς μᾶς καλεῖ.

ΑΣ ΣΥΣΚΕΦΘΩΜΕΝ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ

Εἶνε ὅμως ἀνάγκη, διὰ τὸ καλόν μας, διὰ τὸ πραγματικὸν συμφέρον μας, νὰ μὴ θελήσωμεν νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὸ στάδιον αὐτὸ τῆς σκληρύνσεως τῆς καρδίας μας εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε φθάσει καὶ ὁ ἄφρων τοῦ Εὐαγγελίου. Εἴδομεν τί ἔπαθεν αὐτός. Τὸ ἴδιον τέλος ἀναμένει καὶ ἡμᾶς ἀσφαλῶς ἂν ἀπορροφηθῶμεν ἀπὸ τὰ γήϊνα ἀγαθὰ μέχρι τέλους.

Ἂν παραμελήσωμεν τὰ μέσα καὶ τοὺς τρόπους ποὺ εἶναι ἱκανὰ νὰ μᾶς καταστήσουν ὡραιοτέραν τὴν σημερινὴν ζωὴν καὶ ἡσυχωτέραν τὴν αὔριον, τὴν πέραν τοῦ τάφου, τότε θὰ καταδικασθῶμεν ἐξ ἰδίας μας ἀτασθαλίας εἰς τὸν αἰώνιον ψυχικὸν θάνατον. Ἂς φροντίσωμεν ὅθεν νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τὴν προσκόλλησίν μας εἰς τὰ γήϊνα πράγματα διὰ νὰ μὴ ἀκούσωμεν τὴν ἠχηρὰν ἐκείνην καταστρεπτικὴν φωνήν:

«Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ.»

Η ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΑΣ

ΕΝ ΕΤΟΣ ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Τὴν κατάστασιν τῆς ἀνθρωπότητος πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἐπίδρασιν Αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα μετὰ τὴν ἐμφάνισίν Του, θὰ μᾶς παρουσιάσῃ ὁ τελευταῖος ὁμιλητὴς τῆς ἡμέρας, ὁ κ. Γεώργιος Καλπαξῆς.

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ

Εἰς τὰ ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, τὰ ὁποῖα ἔχω εἰς τὴν διάθεσίν μου, θὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως, τὴν ὁποίαν εἶχε καὶ ἔχει ὁ Χριστὸς εἰς τὰ ἄτομα καὶ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν.

Ἕνα μόνον ἔθνος, πρὶν ἐνανθρωπίσῃ ὁ Χριστός, τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, ἐλάτρευε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν. Ὅλοι οἱ λαοὶ ἦσαν θρησκευτικῶς βυθισμένοι εἰς ἕνα βαθὺ σκοτάδι, λατρεύοντες τὴν κτίσιν καὶ τὰ δημιουργήματα ἀντὶ τοῦ Δημιουργοῦ.

Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἀνῆκε εἰς σοφὸν ἔθνος δὲν διέφερε κατὰ τοῦτο πολὺ ἀπὸ τὸν ἄγριον καὶ βάρβαρον. Ἡ σοφία καὶ οἱ νόμοι τῆς Αἰγύπτου, τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τῶν ἀρχαίων Βαβυλωνίων, τὸ πολιτικὸν πνεῦμα τῶν Ρωμαίων καὶ ἡ εὐφυΐα καὶ μεγαλόνοια τῶν Ἑλλήνων δὲν ἦσαν ἔξω ἀπὸ τὸ γενικὸν αὐτὸ κακόν. Καὶ ἦτο κακὸν ἡ εἰδωλολατρεία διότι καὶ ὡς θρησκεία ἀκόμη ἐδίδασκε τὸν ἐκφυλισμόν, τὴν ἀγριότητα καὶ τὴν σκληρότητα. Μερικοὶ λόγοι τούτου ἦσαν οἱ ἑξῆς:

Ἐπειδὴ ἤθελον οἱ ἄνθρωποι νὰ δικαιολογήσουν τὰς ζωώδεις πράξεις των, διὰ τοῦτο ἐδημιούργησαν θεοὺς φορτωμένους μὲ τὰ ἰδικά των πάθη καὶ τὰς ἰδικάς των κακίας. Οὕτω τὰ ὀνόματα τῶν ἀνυπάρκτων ἐκείνων θεῶν τοῦ Ὀλύμπου, ὡς τοῦ Διός, τοῦ Ἄρεως, τῆς Ἀφροδίτης, τοῦ Βάκχου ἐξεπροσώπουν τὴν ἀκολασίαν, τὴν βαρβαρότητα, τὴν σκληρότητα. Ἔξοχοι δὲ ποιηταὶ καὶ περίφημοι σοφοὶ ἐξύμνουν τοὺς φανταστικοὺς τούτους θεοὺς καὶ τὰ ὄργιά των.

Ἡ ἱστορία μαρτυρεῖ ὅτι χάος καὶ διαφθορὰ ἐχαρακτήριζον τότε τὴν δημοσίαν λατρείαν· θρησκευτικὴ δὲ συνήθεια ὅλων σχεδὸν τῶν λαῶν τῆς γῆς ἦτο ἡ θυσία ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων καὶ ὅτι εἰς τὴν πεπολιτισμένην Ρώμην χιλιάδες ἀνθρώπων ἀλληλοεσφάζοντο εἰς τὰ θέατρα διὰ νὰ διασκεδάζουν τοὺς Ρωμαίους θεατάς.

Ἦσαν βεβαίως μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν διαδεδομέναι αἱ ἀλήθειαι περὶ ὑπάρξεως Θεοῦ, περὶ μελλούσης ζωῆς καὶ περὶ Θείας Προνοίας. Ἀλλ' αἱ ἀλήθειαι αὐταί, αἱ ὁποῖαι μᾶλλον τοὺς ἐχρησίμευον διὰ τὴν πλοκὴν καὶ δραματοποίησιν τῶν μύθων τῶν ποιητῶν, μὴ ἐννοούμεναι δὲ ὑπὸ τοῦ λαοῦ, δὲν ἠμποροῦσαν νὰ περιορίζουν τὰς ὁρμάς του, νὰ διδάξουν τὴν ἀρετήν. Κάθε πάθος ἦτο θεός, κάθε κακία εἶχε βωμοὺς λατρείας. Οὔτε οἱ φιλόσοφοι, οὔτε οἱ σοφοί, οὔτε οἱ πολιτικοί, οὔτε οἱ φοβεροὶ κατακτηταί, οὔτε οἱ διάσημοι νομοθέται, οὔτε οἱ ἐπιφανεῖς ποιηταί, οὔτε οἱ μεγάλοι ρήτορες οἱ ὁποῖοι ἀνεφάνησαν, ἠμποροῦσαν νὰ διαλύσουν τὸ πυκνὸ αὐτὸ πνευματικὸ σκοτάδι. Ἂν καὶ ἀνεφάνησαν μεγά-

λοι ἄνδρες πρὶν ἀπὸ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Χριστοῦ ὅμως τὰ πάντα ἐβάδιζον τὸν ἴδιον δρόμον· ὁ κόσμος ἔμενε πάντοτε τυφλὸς εἰδωλολάτρης καὶ οὔτε ἠθικὸς ἐγίνετο οὔτε εὐτυχής.

Ἀλλὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος δὲν κατεδικάσθη νὰ μείνῃ πάντοτε βυθισμένον εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν ἄγνοιαν, εἰς τὰς δεισιδαιμονίας καὶ τὰς κακίας. Ναὶ μὲν ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ ἀνθρωπίνη σοφία ἀδυνατοῦσαν νὰ θεραπεύσουν τὸ κακόν, ἀλλ' ἐμφανίζεται ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ φέρει τὸ ἀληθινὸν φῶς. Οἱ μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, πιστοὶ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Διδασκάλου αὐτῶν, μαθητεύουν πάντα τὰ ἔθνη, κηρύττοντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ μέχρι τῶν περάτων τῆς οἰκουμένης. Νέα ζωὴ ἀρχίζει Νέες ἀλήθειες περὶ ἑνὸς μόνον Θεοῦ, Πατρὸς πάντων τῶν ἀνθρώπων, περὶ Θείας Προνοίας, περὶ ὑψηλοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, περὶ ἠθικοῦ βίου, περὶ μελλούσης ζωῆς, ἐξέρχονται φωτειναὶ καὶ ἀπαστράπτουν μέσα εἰς τὸ σκότος τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ πάντας. Μόνον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καλεῖ πάντας πρὸς ἑαυτόν. Μόνον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν διακρίνει Ἕλληνας καὶ βαρβάρους, δούλους καὶ ἐλευθέρους, ἀλλὰ θεωρεῖ πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἀδελφούς. Μόνον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διδάσκει τὴν ἀλήθειαν καὶ κάμνει αὐτὴν κτῆμα ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Τὸ Φῶς τὸ ὁποῖον ἀνέτειλεν εἰς τὸν κόσμον δὲν διέλυσε μόνον τὴν ὁμίχλην τῆς πλάνης ἀλλὰ καὶ ἔδωκε νέον πνεῦμα ζωῆς εἰς αὐτόν. Ἀπὸ ὅλους τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου πνέει ὁ ζωογόνος ἀέρας τῆς εἰρήνης, τῆς συγχωρήσεως τῶν ἐχθρῶν, τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἀρετήν, τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐπιθυμιῶν, τοῦ πολέμου κατὰ πάσης ἀνηθικότητος, ἡ ὁποία ὡς σκώληξ κατέτρωγε καὶ τὰς οἰκογενείας καὶ τὰ ἔθνη.

Ὅπου τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου ἀνατέλλει, ἐκεῖ ἐπέρχεται σωτήριος ἐπανάστασις καὶ εἰς τὰς ἰδέας καὶ εἰς τὰ αἰσθήματα, καὶ εἰς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ εἰς τοὺς νόμους. Ὅπου τὸ Εὐαγγέλιον διεδόθη, ἐκεῖ ἔπαυσαν αἱ ἀνθρωποθυσίαι, ἡ μεγάλη αὔτη ὕβρις καὶ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ἡ χάρις τοῦ Εὐαγγελίου ἔφερε μεταρρύθμισιν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην σκέψιν.

Διεκρίθησαν οἱ Ἕλληνες, οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι καὶ οἱ Ρωμαῖοι διὰ τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν· ἀλλὰ ποῦ εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἀναφαίνεται τὸ φιλάνθρωπον ἐκεῖνο καὶ εὐεργετικὸν πνεῦμα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης; Ποῦ εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἀναφαίνονται τὰ σημερινὰ ἄσυλα τῶν πτωχῶν καὶ ὀρφανῶν; Ποῦ εἰς τὴν ἀρχαιότητα βλέπομεν σεβασμίους ἄνδρας μένοντας ἐπάνω εἰς ὄρη ξηρὰ καὶ χιονοσκεπῆ ἢ διατρέχοντας γῆν καὶ θάλασσαν διὰ νὰ δώσουν χεῖρα βοηθείας εἰς ὅσους κινδυνεύουν ψυχικῶς καὶ σωματικῶς;

Ὁ Χριστιανισμὸς ἔφερε ὅλα αὐτὰ τὰ σωτήρια ἀποτελέσματα μὲ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, τὸ φῶς τῆς ἀγάπης, τῆς ἀρετῆς, τῆς φιλανθρωπίας, τῆς εὐσπλαγχνίας. Καὶ δὲν ἐθριάμβευσαν μὲν ἀπολύτως αἱ μεγάλαι αὐταὶ ἀρεταὶ διότι τώρα ἀκόμη ὑπάρχει ἐγωϊσμός, ὁ ὁποῖος πολλάκις διευθύνει τὴν ζωὴν καὶ τὰς πράξεις μας. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει τίποτε. Ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβληθῇ ὁλόκληρος ἀμέσως εἰς κοινωνίαν ἀγγέλων. Ἀλλὰ αἱ μεγάλαι αὐταὶ ἀρεταὶ τὰς ὁποίας ὁ Χριστὸς ἐκήρυξε καὶ ἐφύτευσε μέσα εἰς τὸν μεγάλον ἀμπελῶνα τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι τόσον ἰσχυραὶ ὥστε ὁ ἐγωϊσμὸς δὲν θὰ εἰμπορῇ νὰ ἀνθίσταται εἰς αὐτάς.

Ὁ σαρκικὸς ἄνθρωπος πολεμεῖ τὰς αὐστηρὰς Χριστιανικὰς ἀρετάς, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας ἔχει συνδεθῇ τόσον στενὰ μὲ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν ἀνθρώπων ὥστε πάντοτε καὶ παντοῦ νὰ ἀναφαίνωνται τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀρετῶν αὐτῶν. Καὶ ἔτσι διασκορπίζονται πολλάκις καὶ πανταχοῦ τὰ νέφη τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τοῦ συμφέροντος καὶ σμικρύνεται ὁ χρόνος κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ Ἥλιος τῶν Χριστιανικῶν ἀρετῶν θὰ φωτίζῃ ὁλόκληρον τὸ πρόσωπον τῆς γῆς μὲ τὰς θερμὰς καὶ ζωογόνους ἀκτῖνάς του. Σμικρύνεται συνεχῶς τὸ διάστημα τοῦ χρόνου ἐκείνου κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος ἐγκολπούμενος τὸν Χριστιανισμὸν θὰ ἀποτελέσῃ μίαν Ποίμνην, μὲ ἕνα Ποιμένα, τὸν Κύριον ἡμῶν.

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΟΥ Κου. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΟΝΔΡΟΥ

Σεβαστὴ Ὁμήγυρις:

Σᾶς βεβαιοῦμεν ὅτι μετ' ἐξαιρετικῆς χαρᾶς ἐπαρουσιάσαμεν τὸ διανοητικὸν καὶ πνευματικὸν μέρος τοῦ προγράμματός μας, τὸ ὁποῖον εἶνε προϊὸν ὀκτώμισυ μηνῶν ἐργασίας τῆς Σχολῆς μας. Πιστεύομεν ὅτι μὲ αὐτὸ ἐξεμηδενίσαμεν τοὺς δισταγμοὺς περὶ τῆς ἀξίας καὶ ἀνάγκης τῆς Σχολῆς μας. Δικαίως καυχώμεθα διὰ τὴν πράγματι θαυμασίαν πρόοδόν μας, ὀφειλομένην ὅμως ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ θέλησίν μας ἀλλὰ εἰς τὴν ἐνέργειαν, προσπάθειαν καὶ τὰς φροντίδας τῶν ἀγαπητῶν καθηγητῶν μας. Νὰ ἀποτύχωμεν εἰς τὸ ἔργον μας θὰ ἦτο ἀδικαιολόγητον, σχεδὸν ἀδύνατον, ἐφ' ὅσον μᾶς βοηθοῦν τοιοῦτοι φίλοι. Ἐπιστρέφοντες δὲ ἀπὸ τὴν μητέρα Ἑλλάδα μετὰ 4-5 ἔτη, καὶ ὡπλισμένοι μὲ τὴν τελείαν μόρφωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν ποὺ χρειαζόμεθα εἰς τὸ ὕψιστον ἔργον μας, θὰ προσπαθήσωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον νὰ ἐξαπλώσωμεν τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ τὴν στοργήν μας πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν μας πανταχοῦ τῆς ξένης αὐτῆς χώρας.

Εὐχόμεθα δὲ ὅπως καὶ πάλιν σᾶς ἴδωμεν μαζύ μας τὸ ἐρχόμενον ἔτος, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ εἶνε περισσότερον καρποφόρον καὶ μάλιστα μὲ τοὺς νέους φοιτητὰς καὶ συναδέλφους μας, οἱ ὁποῖοι θὰ καταταχθοῦν τὸν ἐρχόμενον Σεπτέμβριον ὡς νεοσύλλεκτοι ὑπὸ τὴν ἱερὰν σημαίαν τῆς Σχολῆς μας.

Συστήσατε τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητὴν» εἰς τοὺς φίλους σας. Παρακαλέσατέ τους νὰ τὸν διαβάζουν τακτικῶς. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀσκεῖ μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Θεοῦ. Ἐπισκόπου Βοστώνης
κ. Ἀθηναγόρα

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΩΣ ΔΡΑΜΑ

Μὲ τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ προηγουμένου τεύχους εἴχομεν φθάσει εἰς τὸ μέρος τῆς Θ. Λειτουργίας, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπαγγέλλεται τὸ «Σύμβολον τῆς πίστεως» δηλαδὴ τὸ «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, πατέρα, παντοκράτορα, κλπ.»

Τοῦτο μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ ἕκτου αἰῶνος δὲν ἀπηγγέλλετο εἰς ἑκάστην τέλεσιν τῆς Θ. Λειτουργίας. Μόνον κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην κατ' ἔτος ἀνεγινώσκετο, ὅτε ἐγίνετο ἡ Κατήχησις τῶν νεοφωτίστων, οἱ ὁποῖοι ἐπρόκειτο νὰ βαπτισθοῦν. Εἰσήχθη δὲ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἕκτου αἰῶνος εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὁλόκληρον τὸ ἐκκλησίασμα τὸ ὑπέψαλλε.

Ἕως ἐδῶ ἦτο ἡ προετοιμασία διὰ τὴν προσφορὰν τῆς Ἁγίας **Ἀναφορᾶς δηλ. τῆς Θ. Εὐχαριστίας**· δι' αὐτὸ ὁ Διάκονος ἔδιδεν ἀμέσως τὸ παράγγελμα:

> «Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου. Πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν».

Ἀφοῦ δὲ εἰδοποιεῖτο τοιουτοτρόπως τὸ ἐκκλησίασμα νὰ προσέξῃ μετὰ φόβου Θεοῦ, ἤρχιζεν ἡ τελετὴ τῆς Θ. Εὐχαριστίας μὲ τὴν ἑξῆς εὐλογίαν τοῦ ἐκκλησιάσματος ἐκ μέρους τοῦ Λειτουργοῦ:

> «Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.»

Ἡ εὐλογία αὕτη εἶνε ἐδάφιον τῆς Β΄. πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς κεφ. ΙΓ΄ στίχ. 14.* Πρέπει δὲ νὰ συνοδεύωνται τὰ λόγια μὲ τὴν σχετικὴν χειρονομίαν τοῦ Ἱερέως, ἡ ὁποία καὶ λέγεται «εὐλογία πρὸς τὸν λαὸν» εἴτε μὲ μόνον τὸ χέρι τοῦ εὐλογοῦντος, εἴτε μὲ μικρόν τινα σταυρόν. Δυστυχῶς ὅμως μερικοὶ Ἱερεῖς εὐλογοῦν κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν μὲ τὸν ἀέρα διπλωμένον εἰς τὸ χέρι των.

Αὐτὸ εἶνε ἄτοπον, ἀκαλαίσθητον, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ ἀσέβεια καὶ πρέπει νὰ παύσῃ. Τοὺς λόγους τοὺς ἀναφέρω εἰς τὴν κάτωθι σημείωσιν. **

---

*Εἰς τοὺς διαφόρους ὅμως λειτουργικοὺς κώδικας ἔχει μερικὰς παραλλαγάς.

**Προσεπάθησα παντὶ σθένει εἰς τὴν μελέτην μου νὰ ἀνακαλύψω πόθεν καὶ πῶς καὶ πότε εἰσεχώρησε λαθραίως τὸ ἄτοπον αὐτὸ εἰς τὴν τέλεσιν τῆς Θ. Λειτουργίας μας. Δὲν τὸ κατώρθωσα ὅμως καὶ δι' αὐτὸ πιστεύω ὅτι εἶνε καὶ αὐτὸ λείψανον τῆς ἀμαθείας, ἡ ὁποία ἐπεκράτησεν εἰς τοὺς Κληρικούς μας, κατὰ τὰ ἄλλα εὐσεβεστάτους, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας τοῦ ἔθνους μας. Ἐπειδὴ οἱ μέλλοντες νὰ χειροτονηθοῦν Ἱερεῖς δὲν εἶχον ἄλλο μέσον νὰ διδαχθοῦν τὸ τελετουργικὸν παρὰ μόνον μιμούμενοι ὅ,τι ἔκαναν οἱ γεροντότεροι ἢ παλαιότεροι Ἱερεῖς, κἄποιος δὲ ἐξ αὐτῶν ἐξ ἀμαθείας ηὐλόγησε τὴν στιγμὴν ἐκείνην κἄποτε μὲ τὸ κάλυμμα τῶν Τιμίων Δώρων, τὸ ὁποῖον λέγεται ἀήρ, εἰσήχθη ὁ κακὸν αὐτὸ δι' ἀσκέπτου μιμήσεως κατόπιν τοῦ ἑνὸς ὑπὸ τοῦ ἄλλου.

Ἐάν τις φιλόπονος εὕρεν εἰς τὰς μελέτας του, ἀρχικήν τινα χρῆσιν σκόπιμον τῆς τοιαύτης εὐλογίας μὲ τὸν **ἀ έ ρ α** καὶ μοῦ τὴν ὑποδείξῃ θὰ τοῦ εἶμαι εὐγνώμων. Δὲν δέχομαι ὅμως ὡς δικαιολογίαν τῆς παραμονῆς τοῦ ἀτόπου τούτου, τὴν πρόφασιν ὅτι ταῦτο εἶναι παράδοσις παλαιὰ καὶ πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ διὰ τὸν ἀφελῆ λόγον ὅτι καὶ Ἀρχιερεῖς τὸ ἐνέκριναν καί τὸ ἐπεδοκίμασαν ἐπὶ ἀρκετὰς δεκάδας ἐτῶν. Διότι τοῦτο δὲν στέκει ὡς παράδοσις· εἶνε ἀσυμβίβαστον καί πρὸς τὴν ἔννοιαν τῶν τελουμένων τὴν στιγμὴν ἐκείνην καὶ πρὸς τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ ὑφάσματος τούτου, ὅπερ ὀνομάζεται ἀήρ, εἰς τὴν τέλεσιν τῆς Θ. Λειτουργίας.

Εἶναι ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἔννοιαν τῶν τελουμένων διότι, ὡς ἀναπτύσσομεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἄρθρου τούτου, ἡ εὐλογία αὕτη ἦτο ἡ ἀρχὴ τῆς τελέσεως τοῦ Ἱ. Μυστηρίου καὶ ἑπομένως δὲν ἔχει κανένα ἀπολύτως ἄμεσον σύνδεσμον μὲ τὴν προετοιμασίαν τῶν Τιμίων Δώρων, ὥστε νὰ λάβῃ τὸ κάλυμμα τούτων ὁ Ἱερεὺς καὶ νὰ εὐλογήσῃ διὰ τούτου τὸν λαόν. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἰς ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἡ εὐλογία δὲν γίνεται μὲ κανένα ἄλλον τρόπον παρὰ μὲ τὸ χέρι τοῦ εὐλογοῦντος ἢ μὲ τὸν σταυρόν.

Ἡ δικαιολογία αὐτὴ νὰ κλείεται ἡ Ἁγ. Τράπεζα εἰς ὡρισμένας στιγμὰς εἶχε ἴσως περισσότερον λόγον τὸ νὰ προφυλάττῃ τὰ προτεθειμένα Τίμια Δῶρα ἀπὸ τὰ πτερωτὰ ἔντομα, τὰ ὁποῖα ἀφθονοῦν εἰς τὰ θερμότερα κλίματα, ὡς τὸ τῆς Συρίας, Παλαιστίνης, Αἰγύπτου. Διὰ τοῦτο εἶχον καὶ ριπίδια εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, τὰ ὁποῖα μετεχειρίζοντο ὑποδιάκονοι ἢ διάκονοι διὰ νὰ ἀποδιώκουν τὰ ἔντομα μακρὰν τῆς Ἁγίας Τραπέζης.

Τὰ ριπίδια αὐτὰ (βεντάλιες) ἦσαν καμωμένα ἀπὸ λεπτὰ λουριὰ σὰν κορδέλλες ἢ ἀπὸ πτερὰ μεγάλα, τσὶ ἢ στρουθοκαμήλου.

Πολλάκις ὅμως συνέβαινε νὰ λειτουργῇ ὁ Ἱερεὺς χωρὶς τὴν βοήθειαν ὑποδιακόνων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐρρίπιζον εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν διὰ νὰ διώκουν τὰ ἔντομα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἦτο ἀνάγκη νὰ καλύπτῃ τὸ δισκοπότηρον ὁ Ἱερεὺς μὲ ὕφασμα καὶ προστατεύῃ τὰ Τίμια Δῶρα ἀπὸ τὰ ἔντομα, ὅταν αὐτὸς ἦτο ἀπησχολημένος μὲ τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἐκφωνήσεις· ἀλλὰ καὶ ὡς ριπίδιον ἐχρησιμοποίει ὁ λειτουργὸς τὸ κάλυμμα τοῦτο διὰ νὰ ἀποδιώκῃ τὰ ἔντομα, διότι ἦτο εὐκολώτερον ἀσυγκρίτως παρὰ νὰ ἔχῃ εἰς χεῖράς του τὸ ριπίδιον ἀπὸ πτερὰ ἢ ταινίας. Δι' αὐτὸ δὲ τὸ ὕφασμα αὐτό, τὸ κάλυμμα, ὠνομάσθη **ἀ ἠ ρ** διότι μὲ αὐτὸ ἀνέμιζεν ἄνωθεν τοῦ Δισκοποτηρίου ὁ Ἱερεύς· φαίνεται δὲ τοῦτο καθαρῶς καὶ ἀπὸ τὸν κατὰ τύπους σήμερον ἀνεμισμὸν τὸν ὁποῖον ὁ Λειτουργὸς κάνει ἐπάνω εἰς τὰ Τίμια Δῶρα μὲ τὸ κάλυμμα αὐτὸ καθ' ὃν χρόνον ἀπαγγέλλεται τὸ «Πιστεύω».

Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ χρῆσις τοῦ ἐν λόγῳ καλύμματος, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται **ἀ ἠ ρ** ἐπεβλήθη ἐξ ἀνάγκης δι' ἀντικατάστασιν τῶν παραπετασμάτων τοῦ κιβωρίου τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ τῶν ριπιδίων, ἕκαστος ἐννοεῖ ὅτι οὐδεμίαν ἰδιαιτέραν ἁγιαστικὴν δύναμιν ἔχει ὥστε νὰ εὐλογοῦμεν μὲ αὐτό. Ἐὰν δὲ θεωρήσωμεν αὐτὸ ὡς ἁγιαστικὸν ἁπλῶς καὶ μόνον ἐπειδὴ ἐπεβλήθη διὰ τῆς παραδόσεως, θὰ ἐφθάναμεν εἰς τὸ ἀνόητον ὅσον καὶ ἀσεβὲς συμπέρασμα ὅτι ἐὰν δὲν εἶχαν ἀντικατασταθῇ δι' αὐτοῦ τὰ ριπίδια (βεντάλιες) θὰ ηὐλόγει ὁ Ἱερεὺς τὸν λαὸν μὲ ριπίδιον τὸ ὁποῖον εἶχε τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος περίπου σημερινῆς σκούπας.

γόμενον) ἡ κίνησις τοῦ σταυροῦ εἰς σημεῖον σταυροῦ πρέπει νὰ εἶνε μικρά, ἐλαχίστη, μόλις νὰ διακρίνεται· διότι ὁ ἴδιος (ὀρειχάλκινος ἢ ξύλινος) σταυρὸς ἐπιδεικνυόμενος ἀποτελεῖ εὐλογίαν καὶ καθίσταται οὕτω περιττὸν τὸ νὰ διαγράψῃ εἰς τὸ κενὸν ὁ Ἱερεὺς ἕνα μεγάλον ἄὔλον σταυρὸν μὲ τὸν μικρότερον τὸν ὑλικὸν ποὺ ἔχει εἰς τὸ χέρι του. Ἐὰν ὅμως θὰ εὐλογήσῃ, ὄχι μὲ σταυρόν, ἀλλὰ μὲ τὸ χέρι του, πρέπει νὰ τὸ ἐκτείνῃ ὀλίγον καὶ νὰ τὸ ὑψώσῃ μέχρι τῆς κεφαλῆς του καὶ νὰ διαγράψῃ σταυροῦ σχῆμα μικρόν.

ε΄. Εἴτε μὲ τὸν σταυρὸν εὐλογήσῃ εἴτε μόνον μὲ τὸ χέρι του, πρέπει νὰ μὴ βιασθῇ ἀλλὰ νὰ περιμένῃ εἰς τὴν στάσιν αὐτὴν ἕως ποὺ νὰ τελειώσῃ ἡ ἀπάντησις τῆς χορῳδίας: «Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου». Τότε δὲ ἤρεμα νὰ κατεβάσῃ τὸ δεξιὸν χέρι του καὶ θέτων τὸν σταυρὸν εἰς τὸ ἀριστερὸν χέρι, ἐμπρὸς ὀλίγον ἀπὸ τὸ στῆθός του, νὰ ὑψώσῃ ὀλίγον τὸ δεξιόν του ἐν εἴδει ἱκεσίας μυστικῆς πρὸς τὸν ἐν Οὐρανοῖς Πατέρα καὶ νὰ παραγγείλῃ τὸ «Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας». Καὶ πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν στάσιν καὶ μὲ τὰ βλέμματά του πρὸς τὰ ἄνω, νὰ μείνῃ ἕως ὅτου τελειώσῃ ἡ χορῳδία τὸ «ἔχομεν (τὰς καρδίας μας) πρὸς τὸν Κύριον». Τότε δὲ παραγγέλλων ὁ Ἱερεὺς τὸ «Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ» νὰ στρέψῃ ἤρεμα πρὸς τὴν Ἁγ. Τράπεζαν, κάνοντας καὶ μικρὰν ὑπόκλισιν καὶ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν προτέραν του θέσιν ἐμπρὸς τῆς Ἁγ. Τραπέζης.

Μερικαὶ δοκιμαὶ ἐκτελέσεως τῶν κινήσεων αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως θὰ φέρουν θαυμάσιον ἀποτέλεσμα, ἐντυπωτικόν, τὸ ὁποῖον θὰ προσδώσῃ εὐσεβῆ μυστικοπάθειαν εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ ἐκκλησιάσματος.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Εἶναι τονισμένον εἰς τὴν Βυζαντινὴν Μουσικὴν μὲ Εὐρωπαϊκὴν παρασημαντικήν. Ἐνηρμονισμένον διὰ τετραφωνίαν καὶ Μουσικὸν Ὄργανον, Ἁρμόνιον ἢ Πιάνο. Περιέχει ὅλην τὴν Λειτουργίαν, τὰ ψαλλόμενα ὑπὸ τῆς χορῳδίας καὶ εὐχὰς καὶ αἰτήσεις τοῦ Ἱερέως. Περιλαμβάνει μίαν Λειτουργίαν διὰ τὰς Κυριακὰς καὶ μεγάλας Ἑορτὰς καὶ ἄλλην συντομωτέραν διὰ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ τὰς Καθημερινάς. Εἶναι λίαν εὔχρηστον καὶ ἡ τιμή του ἐκανονίσθη εἰς μόνον 75 σέντς πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως καὶ βιβλιοδετήσεως.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ

τὸ νέον τοῦτο Μουσικὸν Βιβλίον διὰ τὰς Ἐκκλησίας, τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ τὰ σπίτια.

Ἀπευθυνθῆτε:

Supreme Educational Board, Greek Archdiocese
25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΜΕΓΑ ΣΠΗΛΑΙΟΝ — ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ — ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης Σελίδος)

Δὲν ὑπάρχει ἴσως ἐν Ἑλλάδι Μονή, μετὰ τὸ Ἱερὸν προσκύνημα τῆς Τήνου, τὴν ὁποίαν νὰ ἐπισκέπτωνται τόσοι πολλοί. Ἰδίως κατὰ τοὺς ἐαρινούς, θερινοὺς καὶ φθινοπωρινοὺς μῆνας διαρκῶς αὐτοκίνητα, μικρὰ καὶ μεγάλα, μεταφέρουν προσκυνητὰς ἀνὰ πᾶσαν ὥραν. Ἕνεκεν τούτου ἡ Μονὴ αὐτὴ ἔχει μᾶλλον ὕφος ζωηροῦ ἐνοριακοῦ κέντρου καὶ ἐνοριακοῦ Ναοῦ παρὰ ὕφος Μονῆς, ὅπου νὰ βασιλεύῃ ἡ ἀπομόνωσις, ἡ σιγὴ καὶ ἡ μετ' ἀκριβείας τήρησις τῆς κεκανονισμένης ὡριαίας διατάξεως ὡς ἀπαιτεῖ τοῦτο τὸ τυπικόν.

Ὅλαι αἱ Ὀρθόδοξοι Ἱ. Μοναὶ εἶνε ἐκ παραδόσεως φιλόξενοι, τοῦθ' ὅπερ ἄλλως τε εἶναι καὶ μέρος τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολῆς των νὰ ἀσκοῦν δηλ. τὴν φιλανθρωπίαν, τὴν φιλοξενίαν καὶ νὰ ἐνισχύουν τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ἐνισχύσεως. Εἰς ὁποιανδήποτε Ἑλληνικήν, καὶ γενικῶς Ὀρθόδοξον, Μονὴν καὶ ἂν ὑπάγῃ κανεὶς θὰ εὕρῃ φιλοξενίαν. Ἀλλὰ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῆς Ἁγίας Λαύρας θὰ μείνῃ ἔκπληκτος πρὸ τῆς ἐξαιρετικῆς περιποιήσεως. Πολλοί, πολλάκις διανυκτερεύουν εἰς αὐτήν, χωρὶς νὰ ἐκδηλωθῇ οὔτε ἡ παραμικρὰ στενοχωρία ἐκ μέρους τῶν Μοναχῶν της. Ἡ Ἁγία Λαύρα εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εἶνε ἀληθινὸν «Μοναστῆρι» ὅπως ἀντελήφθην, ἐπισκεφθεὶς αὐτὴν καὶ ὁμιλήσας πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ κληρικούς, μοναχοὺς καὶ δοκίμους τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Ἰουλίου 1938, ὁπότε ἐφιλοξενεῖτο ἐν αὐτῇ καὶ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. κ. Νικόλαος.

Ἡ φιλοξενία ὅμως αὐτὴ κυρίως πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην αὐτῆς, θὰ ἦτο συστηματικωτέρα ἐὰν ἡ Μονὴ αὐτὴ ἦτο Κοινόβιον· καὶ θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἐὰν εὑρίσκετο τρόπος νὰ μετετρέπετο εἰς Κοινόβιον. Τοῦτο, ἄλλως τε, εἶνε καὶ τὸ συμφωνότερον πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Μοναχισμοῦ, (βλέπετε σχετικὴν ὁμιλίαν καὶ πρᾶξιν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου), θὰ ἀπήλλασσε δὲ καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ μονάζοντας ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ νὰ παρασκευάζῃ ἕκαστος ἰδιαιτέρως μόνος του τὴν τροφήν του καὶ χωρὶς μάλιστα νὰ ὑπάρχουν αἱ εὐκολίαι μαγειρείου συγχρόνου.

Οἱ Κληρικοί, Μοναχοὶ καὶ δόκιμοι ἐν τῇ Ἁγίᾳ Λαύρᾳ ἀνέρχονται σήμερον εἰς 30 περίπου ἂν καὶ ἄλλοτε ἦσαν πολὺ περισσότεροι. Διακρίνονται ὅλοι διὰ τὴν εὐσέβειάν των, διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην καὶ διὰ τὴν ὑπακοήν των πρὸς τοὺς Κανόνας τοῦ Μοναχικοῦ βίου καὶ πρὸς τοὺς Νόμους καὶ διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως ἰδίοις ὄμμασιν εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσω καὶ νὰ ἀναφέρω τοῦτο καὶ πρὸς τὸν Θερμουργὸν Μητροπολίτην Αἰγιαλείας καὶ Καλαβρύτων Θεόκλητον ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἡ Ἱ. Μονὴ τῆς Ἁγίας Λαύρας ὅπως καὶ ἡ Ἱ. Μονὴ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου. Ἰδιαιτέρως φημίζονται ὡς ὁμονοοῦντες καὶ ἠγαπημένοι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ὡς πραγματικοὶ ἀδελφοὶ καὶ ὡς ἀσχολούμενοι μετὰ παραδειγματικῆς αὐτοθυσίας εἰς τὴν διακονίαν του ἕκαστος. Εἰς τοῦτο βεβαίως συντελεῖ μεγάλως καὶ ὁ ἐπὶ λεπτότητι, εὐγενείᾳ ψυχικῇ καὶ ἄκρᾳ μειλιχιότητι διακρινόμενος ἡγούμενός των Ἀρχιμανδρίτης Πολύκαρπος Πάϊκος.

Τὴν Μονὴν τῆς Ἁγίας Λαύρας, τὸ παλαιομοναστήριον δηλαδή, ἔκτισε περίπου τῷ 960, ἕνας συνασκητὴς τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Εἰς τὸν Ναὸν τῆς Κεντρικῆς Μονῆς, εἰς τὴν δεξιὰν πλευράν, φυλάσσεται καὶ ἡ κάρα τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου, ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, σταλεῖσα ἐκεῖ ὑπὸ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ τῷ 1358.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

13.—ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Τὸ Κατηχητικόν μας Σχολεῖον, τὸ Ὀρθόδοξον, τὸ Ἑλληνικόν, διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ ἀποτελεσματικὰ τὸν σκοπόν του πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς «Θρησκευτικὴ Φιλικὴ Συντροφιά». Εἰς αὐτὴν ὅλοι πρέπει νὰ προσπαθοῦν νὰ μάθουν, καὶ νὰ ζήσουν τὴν ζωὴν ὅπως τὴν ἐδίδαξε καὶ τὴν ἔζησεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ πρῶτος Κατηχητής μας.

Εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον τὰ παιδιά μας πρέπει νὰ μάθουν νὰ ἐρωτοῦν τὸν ἑαυτόν τους καὶ τώρα καὶ ἀργότερα:

—«Ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς αὐτὸ ποὺ θὰ εἴπω;»

—«Ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς αὐτὸ ποὺ σκέπτομαι;»

Αὐτὰ δὲν κατορθώνονται μόνον μὲ τὰς γνώσεις καὶ μὲ τὸ σχολικὸν περιβάλλον. Θέλουν τρυφερότητα, θέλουν χριστιανικὸν περιβάλλον.

—«Τί θὰ ἔκαμνεν εἰς μίαν τοιαύτην περίστασιν ὁ Χριστός;»

—«Τί θὰ ἔλεγεν εἰς μίαν τοιαύτην εὐκαιρίαν ὁ Χριστός;»

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὰ τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖόν μας χρειάζεται νὰ ἔχουν θερμὴν πίστιν εἰς τὸ ἔργον τῆς κατηχήσεως αὐτῆς ὅλοι εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον, ἀπὸ τὸν Ἱερατικὸν Προϊστάμενον καὶ τὸν Διευθυντὴν ἕως τὴν πλειὸ μικρὴν Κατηχήτριαν.

Τὰ παιδιὰ ποὺ φοιτοῦν εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον πρέπει νὰ φοροῦν πάντοτε τὰ πλειὸ καθαρά, ἑορτινά των ἐνδύματα.

Εἰμπορεῖ νὰ εἶναι ἀρκετὰ δύσκολον ἀλλὰ εἶναι πολὺ βοηθητικὸν τὸ νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸ Γραφεῖον μία Κατηχήτρια ἡ ὁποία νὰ πέρνῃ ὅλα τὰ μικροπράγματα ποὺ συνήθως φέρνουν τὰ παιδιὰ εἰς τὲς τσέπες των, νὰ τὰ θέτῃ εἰς φακέλλους καὶ νὰ τὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ μαθήματος εἰς ὅσα παιδιὰ τὰ ζητήσουν.

Νὰ δοθῇ μεγάλη προσοχὴ καὶ νὰ ἐπιμείνουν ὅλοι ὥστε τὰ παιδιὰ νὰ σχηματίζουν γραμμὰς πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν δωματίων, τῆς αἰθούσης ἢ τοῦ Ναοῦ, ὅταν πρόκηται νὰ ὁδηγηθοῦν κάπου.

Νὰ καταβληθῇ μεγάλη προσπάθεια ὥστε νὰ παρακολουθοῦν τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον ὅλα τὰ παιδιά. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἀναπτυχθῇ καλύτερος καὶ περισσότερος ζῆλος.

14.—ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

Πόσα χρόνια πρέπει νὰ φοιτήσῃ ἕνα παιδὶ εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον; Ἡ πλειὸ σωστὴ ἀπάντησις εἶναι: Μέχρι τοὐλάχιστον τοῦ γάμου του.

Ἀπὸ τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον μεταφέρεται εἰς ἄλλο Σχολεῖον τὸ ὁποῖον θὰ ὀνομάζεται Σχολεῖον Μελετῶν Ἁγ. Γραφῶν. Εἰς αὐτὸ θὰ παρακολουθῇ διαρκῶς διάφορα ζητήματα τῆς Γραφῆς καὶ τῆς θρησκείας του, θὰ παρακολουθῇ κηρύγματα, διαλέξεις, ποὺ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ Κατηχητικά.

Τοῦτο θὰ γίνῃ προσπάθεια νὰ καταρτισθῇ ὅσον οὔπω.

Διὰ τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Ἀμερικῆς ἠμποροῦμε νὰ καταρτίσουμε τρεῖς κύκλους:

1.—Προσχολικὸς Κύκλος.

2.—Σχολικὸς Κύκλος.

3.—Μετασχολικὸς Κύκλος.

Ὁ Προσχολικὸς Κύκλος νὰ περιλαμβάνῃ τὰ παιδιὰ διὰ τὰ ὁποῖα δίδει ὁδηγίας τὸ βιβλιάριόν μας «Περὶ Κατηχητικοῦ Κινδενγκάρτεν».

Ὁ Μεσοσχολικὸς Κύκλος νὰ περιλαμβάνῃ παιδιὰ καὶ μαθήματα διὰ τὰ ὁποῖα δίδει ὁδηγίας ἡ Κατηχητικὴ Σχολὴ (Σύλλογος) Ἐφήβων.

Ἀπομένει λοιπὸν νὰ ἐξετάσουμε ἐδῶ τὸν Σχολικὸν Κύκλον Μαθητῶν καὶ Μαθημάτων.

Ὁ Κύκλος αὐτὸς περιλαμβάνει παιδιὰ ποὺ ὑποτίθεται ὅτι πρέπει νὰ φοιτοῦν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ἀπογευματινὰ Σχολεῖα.

Εἰς τὸν Κύκλον αὐτὸν εἰμπορεῖ νὰ συμπεριλαμβάνωνται καὶ Παιδιὰ τῶν ἄλλων κύκλων. Ἡ ἡλικία των εἶναι ἀπὸ 6 καὶ 7 ἕως 15 καὶ 16 ἐτῶν. Ἔχομεν ἑπομένως ὀκτὼ περίπου ἔτη τοῦ Σχολικοῦ Κύκλου. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο θὰ διδάσκωνται τὰ ἑξῆς μαθήματα:

15.—ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ ΚΑΤΑ ΤΑΞΕΙΣ

Διὰ τὴν Διδακτέαν Ὕλην κατὰ Τμήματα καὶ κατὰ Τάξεις ἐκδίδονται ἑκάστοτε τὰ λεγόμενα Κατηχητικὰ Διαγράμματα Ὕλης. Ταῦτα ἀποστέλλονται εἰς τὰ Κατηχητικά μας Σχολεῖα κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Κατηχητικοῦ Ἔτους ὁμοῦ μὲ τὰ ἄλλα Κατηχητικὰ ἐφόδια.

Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τῶν Κατηχητικῶν Διαγραμμάτων Ὕλης γίνεται εἰς ὅλα τὰ Κατηχητικά μας Σχολεῖα ὁμοιόμορφος ἡ διδασκαλία τῶν Καταχητικῶν Θρησκευτικῶν Μαθημάτων. Πιστεύομεν ὅτι τὰ Διαγράμματα ταῦτα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν Θρησκευτικῶν εἰς τὰ Κοινοτικά μας Σχολεῖα.

16.—ΕΟΡΤΑΙ, ΤΕΛΕΤΑΙ

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι τὰ παιδιὰ ἀγαποῦν πολὺ τὰς συγκεντρώσεις εἰς τὰς ὁποίας λαμβάνουν μέρος μόνον αὐτά. Ἔχομεν τόσας συγκεντρώσεις διὰ τοὺς μεγάλους εἰς τὰς ὁποίας τὰ παιδιὰ θεωροῦνται ὡς πηγὴ ἀταξίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ δώσωμεν εἰς τὰ παιδιὰ τὴν εὐκαιρίαν νὰ συναντῶνται εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον ἔξω τοῦ σχολικοῦ προγράμματος, δηλαδὴ χωρὶς νὰ γίνῃ τακτικὸν κατηχητικὸν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΕΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Τὴν 8ην Σεπτεμβρίου ἡμέραν Πέμπτην, ἐτελέσθη εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Βοστώνης «ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου», τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τῶν εἰς Κύριον ἐκδημησάντων Ἱερέων καὶ Διδασκάλων τῆς περιφερείας Νέας Ἀγγλίας.

Τὴν πρωΐαν ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Βοστώνης κ. Ἀθηναγόρα Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος τριάκοντα περίπου ἐκ τῶν Ἱερέων Ἐπισκοπῆς Βοστώνης.

Ἐπιμνημοσύνους λόγους ἀπήγγειλαν ἐκ μὲν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου Αἰδεσ. Σωτήριος Ἀγγελίδης, ἐκ μέρους δὲ τῶν Διδασκάλων Νέας Ἀγγλίας ὁ Πρόεδρος τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου κ. Σάββας Σαββίδης.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐγένετο κοινὴ συνεδρίασις τῶν δύο Συνδέσμων εἰς ἣν παρέστη καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος εἰς ὃν ἐδόθη καὶ τιμητικὸν δίπλωμα Ἐπιτίμου Προέδρου.

Τὴν 11ην Σεπτεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Βοστώνης μετέβη καὶ ἐλειτούργησεν εἰς τὸν νεόκτιστον ὡραῖον Ἱ. Ναὸν τοῦ Μάντσεστερ, Ν. Χ. «ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου». Ἐντύπωσιν ἐποίησεν εἰς αὐτὸν ἡ ἀπόλυτος πειθαρχία ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς τὴν ἐν λόγῳ Κοινότητα. Ὁ Ἱερατικὸς Προϊστάμενος αὐτῆς Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης Αἰμιλ. Πασχαλάκης εἶνε ἡ ψυχή, νοῦς καὶ χεὶρ τῆς Κοινότητος· ὅλα δὲ ἀνεξαιρέτως τὰ μέλη τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἔχοντα ἀπεριόριστον σεβασμὸν καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Πνευματικὸν αὐτὸν Πατέρα, δέχονται ἀσυζητητεὶ καὶ ἀκολουθοῦν εὐχαρίστως τὰς ὑποδείξεις αὐτοῦ. Ἀποτέλεσμα τῆς πειθαρχίας ταύτης θαυμαστὸν ὅσον καὶ θεάρεστον εἶνε ἡ παραδειγματικὴ καὶ ἁλματικὴ πρόοδος τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος.

Ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος μικροτέρου τῶν δύο ἐτῶν ἀπέκτησαν τριώροφον οἰκοδόμημα διὰ σχολεῖον, γραφεῖα τῆς Κοινότητος, θεατρικὴν αἴθουσαν μὲ συνημμένην σκηνήν, δωμάτια συνεδριάσεων, αἴθουσαν δεξιώσεων κλπ. Ἐπίσης καλλιτεχνικὸν νεόδμητον Ναὸν τὸν ὁποῖον περιβάλλει ὡραῖος **ἀνθόκηπος.** Ἐπὶ πλέον ἀπέκτησαν πάρκον εἰς ἀπόστασιν 5 περίπου μιλίων ἀπὸ τῆς πόλεως, εἰς τὸ ὁποῖον ἔπηξαν οἰκίσκους καὶ χρησιμοποιοῦν τοῦτο διὰ ἐκδρομὰς καὶ πίκνικς.

Ἐκεῖ ἑκάστην Κυριακὴν ἀπόγευμα μεταβαίνουν αἱ οἰκογένειαι τῆς Κοινότητος μὲ αὐτοκίνητα ἢ BUS, καὶ ὡς μία οἰκογένεια ὅλοι συντρώγουν καὶ συνδιασκεδάζουν. Ἡ νέα γενεά, ἑλληνόπουλα καὶ ἑλληνοπούλες, τραγουδοῦν ἑλληνικὰ ἄσματα, χορεύουν ἑλληνικοὺς χορούς, συζητοῦν ἑλληνιστὶ καὶ ἀποτελοῦν ἕνα Ἑλληνορθόδοξον ὅμιλον, ὁ ὁποῖος ἀπέσπασε τὸν εἰλικρινῆ καὶ δίκαιον ἔπαινον τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου, ὅστις ἐπέρασεν ὁλόκληρον τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ἐκείνης ἐκεῖ.

Δὲν παραλείπομεν δὲ νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κήρυγμά του τῆς Κυριακῆς, τὸ ὁποῖον περιέστρεψεν εἰς τὸν ἠθικὸν καὶ αἰσθηματικὸν προορισμὸν τῆς Ἐκκλησίας εὗρῆκε πολλάκις τὴν εὐκαιρίαν κατὰ τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο νὰ τονίσῃ τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῆς πειθαρχίας εἰς τοὺς ἀμέσως ὑπευθύνους ἐργατικοὺς Ἱερεῖς καὶ νὰ ἐπαινέσῃ τὰ τοιαῦτα ἀποτελέσματα ἅτινα εἶχεν ἐμπρός του.

Τὴν 19ην ἰδίου ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος κ. Ἀθηναγόρας εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Κοινότητος Φίτσμπουργκ, Μασσ., μετὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου αὐτῆς Αἰδεσιμ. Ἰ. Μιχαηλίδου καὶ τοῦ Διακόνου Ναοὺμ Νιτσιώτου· τὸ δὲ ἀπόγευμα ὡμίλησεν ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Φωνῆς τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν Βοστώνῃ.

Τὴν 25ην ἰδίου μ. ἐτέλεσεν Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν εἰς τὸν ἐν Nashua Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος μετὰ τοῦ Ἱ. Προϊσταμένου Αἰδεσ. Χρίστου Παπαχρίστου. Τὴν δὲν 2αν Ὀκτωβρίου εἰς τὸν ἐν Worsester, Mass. Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος μετὰ τοῦ Αἰδεσ. Ἐμμανουὴλ Παπαστεφάνου. Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀνωτέρω Ἱ. Ναοὺς ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον.

μάθημα, καθιερώνομεν μερικὰς ἑορτὰς καὶ τελετὰς διὰ τὰ παιδιά. Ὡς τοιαύτας προσδιορίζομεν:

1— Κυριακὴ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος
Τελευταία Κυριακὴ τοῦ Ὀκτωβρίου.

2—Κυριακὴ τῶν Εὐχαριστιῶν
Τελευταία Κυριακὴ τοῦ Νοεμβρίου.

3—Κυριακὴ Ὁμαδικῆς Ἐξομολογήσεως
Κυριακὴ πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

4—Τελετὴ τοῦ Δένδρου τῶν Χριστουγέννων
Ἀπόγευμα Κυριακῆς ἢ τῆς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων.

5—Κυριακὴ τῶν Γραμμάτων
Τελευταία Κυριακὴ Ἰανουαρίου. Συνεορτασμὸς μὲ τὸ Κοινοτικὸν Σχολεῖον.

6—Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας
Ὁμαδικὴ Ἐξομολόγησις—Μετάληψις.

7—Κυριακὴ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς
Συνεορτασμὸς μὲ τὸ Κοινοτικὸν Σχολεῖον.

8—Κυριακὴ τῆς Μητρὸς
Δευτέρα Κυριακὴ τοῦ Μαΐου. Τελετὴ τῇ συνεργασίᾳ τῆς Φιλοπτώχου.

9—Κυριακὴ τῆς λήξεως τοῦ Κατηχητικοῦ Ἔτους
Δευτέρα Κυριακὴ τοῦ Ἰουνίου.

10—Κυριακὴ τοῦ Κατηχητικοῦ Σώματος
Τελετὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Κατηχητικοῦ προσωπικοῦ

11—Κυριακὴ τῆς Κατηχητικῆς Ἐκδρομῆς
Ἐκδρομὴ τῶν παιδιῶν.

12—Κυριακὴ Ἐγκαθιδρύσεως Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν. Τρίτη Κυριακὴ Σεπτεμβρίου.

13—Κυριακὴ Ἐγγραφῶν τοῦ Κατηχητικοῦ
Τετάρτη Κυριακὴ τοῦ Σεπτεμβρίου.

Ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὰς Ἑορτὰς καὶ Τελετὰς ταύτας ἀναγράφονται λεπτομερῶς εἰς τὰ «Μεθοδικὰ Βοηθήματα τοῦ Διδασκαλικοῦ Προσωπικοῦ» τὰ ὁποῖα ἐκδίδονται δὶς τοῦ ἔτους καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων Κατηχητικῶν Ἐφοδίων.

ΕΞΕΔΟΘΗ! ≠ Η ≠ ΕΞΕΔΟΘΗ!

ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙ' ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ

GREEK MADE EASY

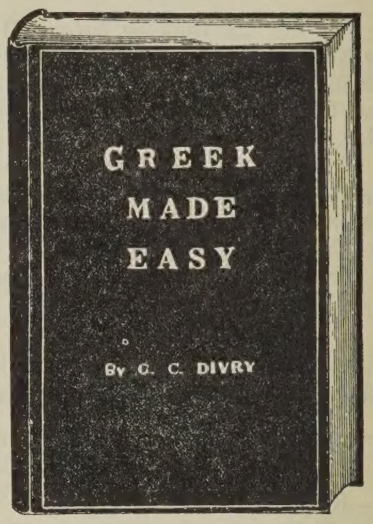

A Simple, Up-to-date Manual For The Study Of Modern Greek By Americans At Home Or In School.

ΝΕΑ ΑΠΛΟΥΣΤΑΤΗ ΜΕΘΟΔΟΣ.—Η ΜΟΝΗ ΠΡΟΣ ΕΚΜΑΘΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ Ἢ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΕΝ ΣΧΟΛΕΙΩ.

Ἡ μικρὰ ἐπίδοσις τῶν ξενογλώσσων εἰς τὴν μελέτην τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὡς κύριον λόγον εἶχε τὴν παντελῆ μέχρι τοῦδε ἔλλειψιν τῶν καταλλήλων βοηθημάτων πρὸς συστηματικὴν μελέτην καὶ διδασκαλίαν της:

Τὴν ἔλλειψιν ἑνὸς ἁπλοῦ καὶ πρακτικοῦ ὁδηγοῦ καὶ ἐν ταὐτῷ εὐμεθόδου καὶ συγχρονισμένου βοηθήματος πρὸς διδασκαλίαν ἢ κατ' ἰδίαν μελέτην τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἔρχεται νὰ πληρώσῃ ἡ Νέα Μέθοδός μας «GREEK MADE EASY». Ἡ μοναδικὴ αὕτη Μέθοδος δὲν ἐγράφη διὰ φοιτητὰς Πανεπιστημίων ἢ δι' Ἄγγλους περιηγητὰς ἐν Ἑλλάδι. Ἐγράφη κυρίως διὰ τὰς ξενογλώσσους συζύγους καὶ τὰ τέκνα τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ μάθουν τὴν ἀθάνατον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τοὺς διδασκάλους ποὺ ἀναλαμβάνουν νὰ τὴν διδάξουν ἐνταῦθα. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ Μέθοδος GREEK MADE EASY» εἶνε:

α) ΑΠΛΗ. Ὁ μελετῶν αὐτὴν δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶνε ἀπόφοιτος Γυμνασίων ἢ Πανεπιστημίων. Ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ Ἀγγλικὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν.

β) ΠΡΑΚΤΙΚΗ. Ὁ μαθητὴς μανθάνει κυρίως ὅσα εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ χρειασθῇ εἰς τὴν καθημερινὴν ζωήν του, ἀρχίζων ἀπὸ τὰ πλέον χρήσιμα πράγματα καὶ προχωρῶν ὁλονὲν εἰς τὰ ὀλιγώτερον χρήσιμα. Ἀρχίζει νὰ ὁμιλῇ ἀπὸ τοῦ πρώτου μαθήματος.

γ) ΕΥΜΕΘΟΔΟΣ. Ὁ μαθητὴς μανθάνει εὐκόλως καὶ εὐχαρίστως. Ἀρχίζει ἀπὸ εὐκόλους λέξεις καθημερινῆς χρήσεως, τὰς ὁποίας ἀπὸ τοῦ πρώτου μαθήματος μανθάνει νὰ πλέκῃ εἰς ἁπλᾶς φράσεις—ἀκριβῶς ὅπως τὸ νήπιον ποὺ μανθάνει τὴν μητρικήν του γλῶσσαν. Ἡ γραμματικὴ διδάσκεται ἐρημοσμένη ἐν τοῖς λεξιλογίοις καὶ διὰ φρασεολογικῶν ἀσκήσεων. Οὕτω ὁ μαθητὴς μανθάνει γραμματικὴν εὐχαρίστως καὶ ἀκόπως, χωρὶς σχεδὸν νὰ γνωρίζῃ ὅτι μανθάνει γραμματικήν.

δ) ΕΥΚΟΛΩΤΑΤΗ. Ἐλάβομεν πᾶσαν φροντίδα ὅπως ὁ μαθητὴς συναντήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέραν δυσκολίαν εἰς τὴν μελέτην του. Κάθε λέξις ποὺ εἰσάγεται ἔχει τὴν Ἑλληνικήν της προφορὰν σημειουμένην μὲ τοὺς ἀντιστοίχους Ἀγγλικοὺς χαρακτῆρας, τοὺς ὁποίους πᾶς Ἀμερικανὸς ἐννοεῖ. Ἐπίσης κάθε φράσις ἔχει ἀπέναντι τὴν Ἀγγλικήν ἐξήγησίν της. Ἀκόμη καὶ αἱ Γραμματικαὶ Παρατηρήσεις ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὸ τέλος τῶν μαθημάτων εἶνε διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας συστηματικωτέραν μελέτην τῆς γλώσσης, δύνανται δὲ χωρὶς μεγάλην ζημίαν νὰ παραλειφθοῦν ἀπὸ τοὺς πρακτικῶς μανθάνοντας.

Πρὸς περαιτέρω διευκόλυνσιν τοῦ σπουδαστοῦ ἐφροντίσαμεν ὅπως αἱ ἐξηγήσεις τῶν λέξεων ἢ φράσεων ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἀντιστοιχοῦν κατὰ τὸ δυνατόν, καὶ τὸ τοιοῦτον κατωρθώθη χωρὶς ζημίαν τοῦ λεκτικοῦ ὕφους ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν. Ἐπίσης ἡ γλῶσσα τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθημεν τόσον εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ὅσον καὶ εἰς τὰ Ἀγγλικὰ εἶνε ἡ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὁμιλουμένη γλῶσσα —ἡ Ἑλληνικὴ τὴν ὁποίαν ἐννοεῖ καὶ ὁμιλεῖ συνήθως ὁ Ἕλλην ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ Ἀγγλικὴ τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεται συνήθως ὁ Ἀμερικανός.

Διὰ πρακτικοὺς λόγους, καὶ διὰ νὰ εἶνε τὸ βιβλίον προσφιλέστερον εἰς τοὺς μικροὺς πρὸ πάντων μαθητάς, ἐτυπώθη ἐπὶ ἀρίστου χάρτου μὲ μεγάλα στοιχεῖα ἰδίᾳ διὰ τὰ Ἑλληνικὰ Λεξιλόγια καὶ Ἀσκήσεις. Τὸ βιβλίον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ τόσον διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς ποὺ δὲν γνωρίζουν διόλου Ἑλληνικά, ὅσον καὶ δι' ἐκείνους ποὺ γνωρίζουν ὀλίγα Ἑλληνικὰ καὶ θέλουν νὰ τελειοποιηθοῦν εἰς τὴν γλῶσσαν. Τιμᾶται πανόδετον $1.50.

GREEK MADE EASY was written for Americans, young or old, who wish to learn Modern Greek, and for those who wish to teach this language. Its system of instruction is SIMPLE, PRACTICAL, METHODICAL and EASY TO STUDY. The pronunciation of all Greek words is marked with English characters. Also the English meaning is given alongside every Greek word and sentence. It is easy for any one to learn Greek with this unique book. Price $1.50 postpaid.

D. C. DIVRY, Inc., 240 W. 23rd Street, NEW YORK